

12020 II. C. f. 1. D.

P E S M E

V'

NEDELE ZELIGA LETA.

L. DOLINAR.

V' natis tih pesem so milostlivi Firshit
Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Lublanski, Shkof 10. listagnoja 1828, dovolili.

V' LUBLANI 1829.

Natisnil Joshef Sassenberg.

Nedelfke Pefme.

V' I. Nedelo v' Adventu.

Od Jesufoviga perviga in drugiga prihoda na svet.

1.

Sbud se 's spanja, verna duſha,
Shelno prot nebesam glej;
Jesuf Sam se doli ſpuſha,
De b' naſ pelal v' ſveti raj.
Shaloſtnim ſe perbliſhuje,
V' groſni temi ſvet leſhí;
Njega ſhark ga raſſvetluje,
S' njo peklenſka mozh beſhí.

2.

Oh veliko je ſhteвило
Tih ſhter tavſhent dolgih let;
Ali ſdaj ſe je ſpolnilo,
Kar je ſhelil revni ſvet.

V' duhu fo Ga verno gledal'
Brumni in fvetí moshje;
Israelu fo povedal':
Sdaj perpravi Mu ferzé.

3.

Moja dufha je vefela,
Svetla sarja se napózh',
Jesufa je sashelala,
S nje preshene temno nozh.
O moj Jesuf lubesnivi!
Mojga ferza shlahtni mir!
K' revni dufhi savuplivi
Pridefh Ti, prelub pastir.

4.

Od hudizha sapelani
Skos drevesa lepi sad; a)
Hudobii 'n greham sdani
Nismo mogli Te sposnat':
Ti pa Sam se rasodenesh,
In se vsmilish revnih srot;
Vuma svese nam rasklenesh,
Naf potegnesh 's strashnih smot.

5.

Le hudó smo vsi sheleli
V' greha terdi flushnosti;
V' jes', napuhu smo shiveli
Bres kerfhanfke zhednosti.

a) v' paradishu.

Tvoja gnada pa vgašuje
Oginj spazhenih sheljá;
Nafhe ferza preroduje,
K' Tebi vlezhe, k' Teb' ravná.

6.

Svete vuke osnanujesh
Vsim ludem po zelim svet';
Velik dolg sa naf plazhujesh
Tam na krishu vef raspet.
Perpognimo sdaj kolena,
Ponishujmo se do tla:
Jesufove smerti zena
Odpufhanje grehov da.

7.

Boshja milost je svetila
'S Tebe v' frede naf sirot;
'Svet' kraljestvo safadila
Roka polna vsih dobrot.
Enkrat pride, o kristjani,
Jesuf supet, naf sodit;
Zhe ne bodo grehi sprani,
Bode tud' na naf serdit.

8.

Ludstva bodo sdihovale,
Ker jih strah napolnil bo;
Vse mozhi nebes gibále,
Kadar pride On s' zhaštjó.
'Strashen plemen 's Njega shviga,
Zhes hudobne po praviz';

Greha polni svet poshiga,
Ozhifhuje od kriviz.

9.

Veselite se pravizhni,
Kadar mislite na to:
Ker nam takrat tud' krivizhni
Nizh vezh shkodoval ne bo.
Blisha se nam she refhenje,
Sej drevo she seleni;
Kmalo neha vse shumenje,
Greha 'n gresfnika vezh ni.

M o l i t u.

Jesuf, nafhih ferz veselje!
Ti vñih angelov fladkost!
Refhi naf is fols dushele,
Is nevarnost, od slabost.
Daj, de bomo tak' shiveli,
Kakor Ti nam sapovefh;
Tamkej Tebi hvalo peli,
Kamor Ti pred nami gresfh.

V' II. Nedelo v' Adventu.

Perprava na Njegov prihod je pokora.

1.

Kaj ste gledat shli v' pufhavo?

Tersta, kter se tam maje?

Janes le pokoro pravo

Dela, nam isgled daje.

Nosi ojstro oblazhilo,

Ves odlozhen od svetá,

Posno je njegov' jedilo,

S' Bogam sdrushil je duhá.

2.

Bog da Janesu povelje:

Pojd' na Jordana strani.

To je sa - nj nar vezh' veselje,

K' prihod Jesufov' vuzhi.

Kdor Mesija zhe sprejeti,

Ta se more spokorit';

In slovó od greha vseti,

Ter serzé si prerodit'.

3.

Kar je krivga, poravnati,

Vse doline napolnit',

Hribe 'n grizhe ponishvati,

Ojstro v' gladko pot sturit'.

Sladka milost Jesufova

Vedno h' tim' perganja nafi,

De bo gladka pot Njegova,
In vesel Njegov obras.

4.

Takrat se bo fkupej pašla
V' mir' sverina med saboj;
Med narodi bota rašla
Mir, lubesen u' pokoj'.
Glej ovzhizo, jagne mirno,
Bres strahu per volku spi;
Divje ljudstvo, ker bo verno,
S' nam edinost naredi.

5.

Verna dusha! to so gnade,
Ktere Jesus teb' deli;
Njemu zhist' serzé dopade,
V' tim' prebivat' On sheli. a)
Greh mi dela filne teshe,
Spanja nimajo ozhi;
Grosa greha me obleshe,
Me plashí o polnozhi.

6.

Vsak kristjan to vedit' more,
Drugi prihod bode huj;
Ne odlashaj sdaj pokore,
Svoje grehe obshaluj.

a) Dusha zhuti tesho greha; sheli pak vender Jesusa
sprejeti: bo podvuzhena, de v' pokori se vsa
od greha ozhisti.

Kar ni tvojiga, poverni,
Stur' Bogú sadošči sdaj;
Spovedniku vest odgerni,
Ves se k' Jesusu podaj.

7.

Kadar bodešh mogel vmreti,
Jit' pred Njega sodni stol:
Se bošh vupal va - nj osreti,
Serzhen in vesel poštal.
Pekla mozh ne bo strašhila
Tebe opravizhenga :
Ne plemena vezhna fila
V' sveti kervi vmitiga.

M o l i t u .

Mi Te profimo, prebudi
Nashe ferza, o Gospod!
Daj nam vernim gnado tudi,
De perpravimo Teb' pot.
Stur' naš mozhne v' fredí boja,
V' premagvanj' terdó nam gre;
De nam enkrat milost Tvoja
Srezhne dur nebes odpre.

V' III. Nedelo v' Adventu.

S. Janes in osnanvavzi belede boshje.

1.

Glej, Jesti poshlem ang'la Svojga,
De perpravi Tebi pot;
Gladko pot sa Sina Mojga,
Pravi v' star' saves' Gospod.
Angel ta je sveti Janes,
Imenvan je tud' kerstnik;
Na - nj se spomni zerku danes,
Ker je prvi med svetnik'.

2.

Sveti Janes she v' mladosti
Svoje staršhe sapuši;
Raste hitro na modrosti
In svelizhni brumnosti.
Ker ludi s' vodó kersthuje,
Glej, Mesija jim osnan';
Farisejam prerokuje:
Enkrat pride sodni dan.

3.

Jesti Elija 'n prerok nisim,
Tud' ne Kristus, Janes prav';
Jesti sim glas, pové svet' pismo,
Upijozhiga v' puhav'.
Pole! Jesus boshje Jagne
Jemle grehe od svetá;

Sveti Duh se doli nagne,
Zhes - Nj prit' fim vidil Ga.

4.

Oh, Herodeshov' shivlenje,
Shene prěfhefnize ferd,
Sveto resno posvarjenje
Te perpravi v' jezho 'n smert.
Ker plesavka je plesala;
(Glej plesú nefrezhen sad!)
Janesovo glavo sbrala,
Ktero rezhe kralj ji dat'.

5.

Jesuf pravi: Majhna zheda!
Pejte vsi po zelim svet';
Kar sa truplo je potreba,
Ne pustim vam s' sabo vset'.
Slo vas bodo sovrashili,
Vi hodíte sa Manoj;
Zhe vas bodo tud' morili,
Nizh se, mal' kardel', ne boj.

6.

Sveto vero so pershgali,
In s' shivlenjem nam svetil';
Sadnizh kri 'n shivlenje dali,
Vezhno krono saflushil'.
Grosne so ble bolezhine,
Oh strashné od tolko ran:
Kakor svesde, njih svetinje
Bodo svetle v' sodni dan.

7.

Majhna zheda! bod' vesela,
Zir duhovnov, maschnikov;
Imash prav veliko dela
V' fred' tolkanj sovrashnikov.
Mogla bofh velik' terpeti;
Al' tvoj Mojster je popred;
Pa bo tud' obilno sheti,
Kader pride vezhni svet.

M o l i t u .

Svoje vfhesa sdaj nakloni
Nashim proshnjam, o Gospod!
Dushno temo od nas goni,
Preden pridefh od ondod.
Verno ljudstvo h' Teb' sdihuje;
Jesuf, s' gnado nas objish',
De nas vezhen mir obsuje
Tam per Tebi v' svetli hish'.

V' IV. Nedelo v' Adventu.

Sdihvanje po prihodu Jesufa Kristusa.

1.

Dol' rofíte nam, nebesa,
Isvelizharja svetá;
De Ga vidjo nashe ozhefa,
De pernese mir ferzá.
Zela semlja she sdihuje
'S globozhine tolko smot;
Gleda, joka, isprashuje:
Ali pride she od kod?

2.

Vsmil' se, Ozhe Ti nebeshki,
Poshli nam Mesíjasa,
De bo vidil rod zhloveshki
Tvojga Sina Jesufa.
Versta let se je spolnila,
In dotekel tisti zhaf;
De se milost k' nam nagnila
In sprijela bode nas.

3.

Osnanili so preroki,
Tvoje ljudstvo tolashil':
Takrat vsih folsá potoki
Se nam bodo posushil'.
Skorej she nebo odgerni,
Vse po Tebi hrepení;

In nedolshnost nam poverni,
K' jo bres Tebe najdit' ni.

4.

Pridi, Sonze vse pravize!
In podoba vezhne luzh'!
Ti presheni nam temnize,
'Stur' veselo 'n svetlo nozh.
'Senza smerti naf sakriya,
Sver derézha v' naf reshí; a)
Grosna tema pot pokriva,
Ktera, Jesus, h' Teb' dershi.

5.

Dufha! ti teshkó she zhakafh
'Svojiga Svelizharja;
Le shalujesh, in se plakafh,
Ker ni h' Tebi Troshtarja.
O preljuba! bod' vesela,
Shalost le od sebe den';
Kar shelish, bosh kmal' prijela;
Oblazhil' veselja vsem'.

6.

Le poslufhaj glas veselja,
Kter is Sijona vershí: b)
'Serz sladkost in sveta shelja
'Se 's obrasov hzher blefshí. c)

a). Satan. b) Is nebes vershí glas veselih angelov.
c) hzhere so brumne dufhe, polne shiviga vupanja na prihod J. K.

Vstani hitro in perpravi
Od veselja zhiš' ferzé;
Oh prijasno Ga posdravi,
De ti spolni vse sheljé.

7.

Kar v' Adamu smo sgubili,
(Oh to sgubo zhuti svet!)
Bomo sdaj nasaj dobili,
Supet bomo v' gnado vset'.
Teb' nasaj bo dal nedolshnost,
Greha flushnosti ne bo,
V' teb' gorela bo poboshnost;
Kaj Mu dala bosh sato?

8.

Sgubil bo hudizh kraljestvo,
Sgubil svojo mozh, oblast;
Glej isvoleno zhloveshtvo
Bo prepeval' boshjo zhast.
Sa - te bode mezh povsdignil,
Mozh sovrashnikam odvsel;
Tebi lubesniv' pomignil,
Tebe, dusha, ferzhno objel.

M o l i t u.

Duh she v' meni poskakuje,
In ferzé se mi topí;
Ker Gospod se perblishuje,
Lepi shenin k' men' hití.
Vem, de nisim prav shivela,
Persanel', Gospod, odpušt'!

S' gnado bodem perhitela,
Pojdem vezhen mir okušt.

V' Nedelo pred novim letam.

Veselje vernih nad prihodam J. K.

1.

She majhno, in bodem mogozhno pomajal
Nebo ino semljo, globoko morjé;
Tud' dalne narode bom s' duham navdajal;
She pride, katera vse ljudstva shelé.
Jest hozhem to hisho s' zhasijó napolniti,
Nevernikam Svoje imé osnaniti.
a) Posledne te hishe velika bo zhasť,
Rasfhirjena v' svetimu míru oblast.

2.

Preljubi kristjani! lih sdaj se spolnuje,
Kar prerok Agéj Israelzam osnan';
V' posledni ti hishi Marija daruje
Edinorojeniga Ozhetu ta dan.
Marijne stopinje so tla posvetile,
Tud' angelov trume svetishe polnile;
Pred njimi se svéti to Dete svetó,
Premaga v' svetlobi prezhisto slató.

a) Drugi Jerusalemfki tempel, od Zorobabela issidan.

3.

Svelizharja vidit' je Simeon shelil
In Ana prav brumna Fanvelova hzhi;
Glej, Simeon pride, (svet Duh ga) perpelal,)
Marij prerokuje prav zhudne rezhi:
Tvoj Sin, o diviza, je k' padzu postavlen,
In gorivstajenju velikim perpravlen.
Nasproti bjo stali Njegovi modrost',
Prefunil te bo mezh Njegovih britkost.

4.

Kaj moresh ti flishat', o sveta Diviza!
Sej Njega vesela sta semlja 'n nebó;
Veséli se s' nami, o svetla daniza!
Zhloveshtvo od greha sdaj refheno bo.
Sdaj bomo svetó ino mirno shiveli,
S' ozhifhenim ferzam sa Sinam hiteli;
Sovrashnikam je she oroshje pobral,
Naf refhil in sprostil od smertnih teshav.

5.

O bratje predragi! otrozi presfrezhni!
Ker lubi nafh Jesus med nami shivi;
V' lubesni presveti, v' svetlobi tam vezhni
Nam Jesus prav shlahtne darove deli.
Na travnikih sdravih navukov naf pase,
Nafiti, napaja, de v' ferzu porase
Nam vera, savupnost, lubesen in mir,
Odganja od dushe sovrashtvo 'n prepír.

6.

Velika in fladka je Tvoja lepota,
K' jo angeli gledajo, gledat' shelé;
O draga, presveta, nebeshka samota!
Ker Sijona hzhere se v' Teb' veselé.
Odperash jim milo studenze modrosti,
Povsdignesh njih serza zhes svesd visokosti;
Desh vezhne dobrote jim gnade rosi,
In plemen nesvete lubesni gasi.

M o l i t u.

Tí vodi v' svetosti nam serza in dela,
Le kakor nam Tvoja postava pové;
De smert ne bo dobrih del nam odusela,
Savupamo v' Tvojiga Sina imé.
She v' smertnih teshavah, o Jesuf, se oberni,
Nam Svojga oblizhja lepoto odgerni;
Prijela je shélja nas vezhnih gorá,
O refhi nas fkorej 's doline folsá.

V' Nedelo po novimu letu.

Joshef s' Marijo beshí pred Herodesham; kristjan
pred grešno perloshnostjo.

1.

Na boshje povelje je sbeshal
Svet Joshef s' Marijo v' Egipt;

Od smerti je Dete odrefhil,
Herodesh Ga j' hotel vmorit'.
Nozh temna in pot je teshavna,
Oh dolga in polna strahú;
Al' Joshef, Marija perpravna,
Od snotraj sta polna mirú.

2.

Od svetiga Duha dobiva
Mozh gnade v' samotnimu kraj';
V' Egiptu na tihim prebiva,
Se verne s' drushíno nasaj.
Al' varno poslusha in gleda,
Ker se sa drushinzo bojí;
Opomni ga v' spanju beseda,
De v' Nazaret' naj obstoji.

3.

Takó se j' na tanko spolnilo
Vse, kakor je blo prerokvan';
Deb' tudi naf to podvuzhilo
Pregreham ubeshat' na stran.
Zhe bodesh Ozheta bol lubil,
Bogú pak odtegnil serzé:
Bosh dusho (sam sebe) pogubil,
Ker spolnisk hudobne sheljé.

4.

Je roka pohujshala tebe,
Al' noga, al' defno okó;
Odfekaj in versi od sebe,
De bode perhranen' telo.

Le var' se svetá tovarshije,
Sam sebe sveščó premaguj;
De dušhe njen' štrup ne salije,
Zhes svoje pozhútiike zhuj.

5.

Tud' var' se lashnivih prerokov,
Oblezhenih kakor ovzé;
Pobegni od greha porokov,
Hinavsko je tazih serzé.
Kaj bode le teb' pomagalo,
Zhe tudi zel svet perdobish?
Kaj bode shivljenje veljalo
Per sodbi, zhe dušno sgubish?

6.

Glej, kazha ta stara sastavla
Nam mreshe, naš hozhe sajét';
Prekanjene padze perpravla,
Naš hozhe sa vselej poshret'.
Savupnost, molitu, poš, vera
Odganja peklenško poshašt;
Vse skrivne nastave rasdera
Nam Jesufa boshja oblast.

7.

Svet Pavel je nam sapovedal,
S' hudobnim se nigdar pezhat';
Takó je she v' duhu pregledal,
De sajde tak' Jesufov svat.
Všim lakomnim in molikvavzam,
Krivizhnim slovó tí podaj;

S' nezhistim, pa tud' s' preklinvavzam,
S' pijanzam le nigdar ne jej.

8.

In sadnizh fhe dufho isrozhi
U' varstvo mogozhnim Bogú;
De zhuje po dnevu 'n po nozhi,
Te varje pred hudim svestó.
Poglej na visoke planjave,
Ker dosti na svetu terpišh;
Le majhne so sdajne teshave,
Zhe lвете nebefa dobish.

M o l i t u.

Gospod! po Tvoj' volji napravi
Nam dela, pa tudi ferzé;
De fkerbno gredé po postavi
Savupamo v' Jesufa jmé.
Takó smo resnizhno bogati,
Nam vezhno plazhil' selení;
Tvoj Sin ga pak hozhe nam dati,
Kter vekomej s' Tabo shivi.

V' I. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Duſha ſhelno jiſhe Jeſufa v' dolini ſols.

1.

Kam ſi Tí ſginilo, Detize moje,
Kamor pogledam, Te ni;
Daj mi ſhe vidit' oblizhize Tvoje,
Szer mi ferzé ſkoperní.
O Dete preſveto!
Nar lubſhi na ſvetu!
Od Tvoje lubesni, moj Jeſuf, medlim.

2.

Joshef, Marija ſta ſhe obhodila
Meſto ſhiroko povſot;
Jeſufa vender le niſta dobila,
Shaloſtna greſta od tod.
Pokash' mi Ga, zeſta,
Jeſt ſhelna in ſveſta,
Vſa ſhaloſtna Jeſufa najdit' ſhelim.

3.

Shlahto in ſnanze ſta tud' oprafhala,
Prasna pa greſta naſaj;
Eden tim' drugimu troſhte dajala:
Najdla Ga bova — pa kdaj?
Povejte, doline,
So té — le ſtopinje
Perferzhniga, lepiga, mojga Sinú?

4.

Sladke, zhe tudi bodezhe, so pota, a)

Ktere je hodil nje Sin;

Men' je pustila Njegova dobrota

V' ferzu gorezhi spomin.

Zhes hribe 'n doline,

Vifoke planine

Jest jifhem le Njega, Njegovga miru.

5.

Kje je she Tvoje, Gospod, prebivalfhe,

Tvoje dobrote sladkost?

Ker le per Teb' se dobí pozhivalfhe

Tolko bolezhnih grenkost.

Upite, sgonovi,

Sglafíte, vetrovi,

Povejte vi Lubimu, kolko terpim.

6.

Pojdem zhes ftrafhne tukave in borfhte,

Zlo na pokrajne morjá;

Najdla bom supet per Tebi vse trofhte

Mojih vfakdanjih sheljá.

O fвете vifhave!

Rofíte difhave

Od Lubiga; tolko po njih hrepenim.

7.

Kaj mi pomaga le prasno shalvati?

Jesuf me jifhe lepó;

a) dufha govori.

Tukej v' samoti jest hozhem poslati,
Najdel me bode svestó.
Po polj' pogleduje,
Vse reke sprašuje,
De b' najdel nevestne šlopinje in glas.

8.

Mat' je povsot she Sinú prejškala,
V' shalošt' kaj hozhe pozhet' ?
V' tempel je shla in na enkrat obstala,
Vid' Ga med modrim' sedet'.
O frezhno veselje!
Ozhetov' povelje
Je spolnil; obrisal je mater' folsé.

9.

Jishefh, ti moja preshalošna dusha,
Jesufa, majhno postoj;
On se le skrije, nevesto poskusha,
Svesta bod', nizh se ne boj;
Te supet pojishe,
Te v' Svoje svetishe
Perpelje, spolnuje vse tvoje sheljé.

M o l i t u.

Daj mi, Gospod, de od Tebe ne sajdem,
Vsmileno na - me poglej,
Shelno Te jishem, le daj, de Te najdem,
V' brumnosti hodim naprej.

Naj Tvoje sposnanje
Podpre sadershanje,
De gledam Te, vshivam po sdajnimu zhaſ'.

V' II. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Navuk od f. sakona.

1.

V' katolſhki zerkvi se poſtavi
Nam Jeſuf danes pred ozhi,
'S od mise v' Kani naſ poſdravi,
Od ſvetiga sakona vzhi.
Veliko zhudo ſvojim dela,
'Spreoberne zhiſlo vodo v' vin';
In mnoshza jogrov je verjela,
De je refnizhno boſhji ſin.

2.

Nikar ſe timu ne zhudiſte,
K' je Jeſuf tud' med ſvatmi bil;
Prelubi! 's tiga ſe vuzhiſte,
De ref je v' ſakon gnade vlil.
Ta ſtan vam bodi ſnamnje ſveto,
Rako ſe ſdruſhi Jeſuf ſam
S' neveſlo zerkujo na ſvetu:
Jo zhiſli in zhaſli med nam'.

3.

Spodobi se, de vsakateri,
Popred, ko v' sveti sakon gre,
Skerbnó v' refnizi mnogoteri
Dolshnost', svetost sakona sve.
Neverni so Bogú perštudni,
Sakona zhisto ne dershé;
Nizh manj kristjani niso zhudni,
Ker s'he zhes sakrament gres'hé.

4.

Tiga nikar ne posabíte,
Kar sveti Pavel govori:
Ta stran v' svetost' in zhas't' ders'híte,
Lubesen naj svestó gori.
To Jesuf tudi rasodene:
V' nebó ne gre meso, ne kri.
Vse drugo vsak na stran naj dene,
Samerka naj navuke tri:

5.

V' svet sakon vas le Bog poklizhe;
Nobeden se ne klizhi sam,
Bogá vsemíte si sa prizhe,
Se pomeníte s' Jesufam.
Le Bog da vuma rasvetlenje,
Vsak dober dar je od Bogá;
Ref, slarshi dajo premoshenje,
Le Bog rasvumno sheno da.

6.

Le svet namen naj vas sprehaja,
De b' loshji rasli v' svet' modrost';

Rokó naj sheni mosh podaja,
Jo vodi varno skos britkost'.
Kerfhanfko otroke isrediti,
Skerbnó perpravlat' sa nebó;
De b' tam se mogli veseliti,
Potem, k' vaf smert lozhila bo.

7.

Lep sad je svetga hrepenenja,
Vse vude v' sveti zhaſti jmet';
Pa ne po gnanju poshelenja
Neverno bres Bogá shivet'.
Takó she nekdej Patrijarhi
Spodobno so s' shenám' shivel',
Svetost' sakona zhiſti varhi
Bogu dopaſti so shelel'.

8.

Zhes sakon lepſhi je savesa,
Katero Jefuf s' duſho jma;
Ta bol ders hí, k' oklep shelesa,
Sam Jefuf Se ji vſhiti da.
Se vsdigne s' mozhnim perutnizam, a)
Na ſtran puſti ſvetá fladnoſt,
Shiví med zhiſtimi fladzhizam',
Samaknena v' Njegov' svetloſt'.

9.

O ſhlahtno ſveto obhajilo,
V' kterim Jefuf Tí shiviſh!

a) duſha.

Nevesti flabi posdravilo,
Obilne gnade podelish.
O kje si luba 'n shejna dufha
Po Jesufovim shenitvanj'!
Per njem se vezhni mir okufha
Po filno dolgimu sdihvanj'.

10.

Prelubi! Bog je vse stanove
Povabil k' 'Svoj' nebeshki mis';
V' potrebi nam deli darove,
Kraljestvo boshje je she blis'.
Stopimo sdaj ferzhno na no'ge,
Dershimo vsak svoj stan svesto,
Nofimo tud' stanú nadloge,
Obilno Bog plazhuje to.

M o l i t u.

Gospod! zel svet se Tebi vklanja,
Po milost' nashe proshnje vflish'!
Naj Tvoje vsmilenje odganja
Vojské 'n prepír od nasbih hish.
Napolni nas s' prekladkim miram,
Katerga svet ne more dat';
De homo med svetá prepíram
Samogli 'Teb' svesti oštát'.

V' III. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Od shive vere.

1.

Zhe k' Bogú tí hozhefh priti,
Morefh vervat', de je Bog;
Vse nam hozhe poverniti,
Naf refhiti is nadlog.
Njega jish' svestó, in rad se vuzh'
Ga sposnat' per fyete vere luzh'.

2.

Naj te vod' katolska vera,
Ta refnizo vzhi povsot;
Smota pa lubesen sdera,
Je nezhišta, in te svod'.
V' pravi ver' shiveti, vmret' shelim,
Rimske, apostolske se dershim.

3.

Prava vera dobro dela,
V' delih kashe, de shiví;
Zhe ne bode v' teb' shivela,
Isvelizhanska ta ni.
Verno se sanesi na Bogá,
Vernim, kar oblubi, vselej da.

4.

V' taki veri so darvali
Nekdaj brumni mafhniki;
Verni v' veri so pregnali
Vojfko in sovrashnike;

Levam strašhne gobze samashil',
Tudi filne ognje pogafil'.

5.

Drugi vupali vstajenje,
Torej so voljnó terpel'
Saframovanje in tepenje,
S' mezham strašhni konez vsel'.
Shli so po pufhavah in gorah,
Skriti bli v' berlogih in jamah.

6.

V' mozhni veri, zhe je shiva,
Se goré prestavijo,
Bolni, ako v' njih prebiva,
Ko ta mosh osdravijo. a)
Jesuf! verjem, de samorefh, snafh,
Ako hozhefh, zhifstoft meni dasfh.

7.

Glejte stojnga poglavarja!
Ker flushabnik se mu vsmil',
Verno profi, nagovarja:
Hlapez moj je v' grosni fil'.
Vreden nisim, de Ti k' meni grefh,
Rezi: sej bo sdrav, zhe sapovefh.

8.

Take vere, vsmi sprizhuje,
V' Israelu najdel ni;

a) gobovi mosh.

Ta nam ferza povsdiguje,
Gnade nam 's nebef rosi.
Sej od Njega bomo vse dobil',
Zhe Ga bomo v' shivi ver' profil'.

M o l i t u.

Rasoden', Gospod, resnizo,
S' shivo vero rasvesel',
Naf obvar', pokri s' defnizo,
Is slabosti naf ispel'.
V' veri sdaj po Tebi segamo;
Daj, de vekomaj Te gledamo.

V' IV. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Od terdniga savupanja super maloferzhnost.

1.

Gospod! ohrani naf, ohran',
De se ne bomo potopili;
Lub Mojster! hitro 's spanja vstan'!
Takó so jogri k' Njemu vpili.
Sakaj ste kol takó bojezh'?
Kak' majhna je she vasha vera?
Sej bo vihar nehál ulezh',
Nebó se she vesel' odpera.

2.

Glej, to se j' jogram pergodil',
De b' bilo vernim k' podvuzhenju
Tud' nam se je, se bo sgodil' a)
K' modrosti in k' rasveselenju.

Shivlenje sdajno je morjé,
'Serzé, ko barka, v' teshah plava;
Valov' britkost tud' naf fkerbé,
Zhe kmal' ne jena njih teshava.

3.

Velika tesha te morí,
Zhe v' fili, revesh, nimash dela,
V' bolesni tebe fkerb topí:
Kaj bo drushinza sdaj sazhelda?

Nikjer ne vidish tí pomozh,
In she so té britkost' obsule;

Premisli Jesufovo mozh,
Savupaj, bodo vse minule.

4.

Zhe vabi, vlezhe in dersbí
Mozhnó nezhistá te fkušnjava,
Zhe se postavla pred ozhí, b)
'Serzé v' nezhistim morju plava:

Le hitro Jesufa prebud',

Odganjaj, kar te bo motilo;

Pobegníl bode stran ta hud',

'Serze se bode rasjasnilo.

a) kaj tako nevarniga. b) kaj nespodobniga.

5.

Prelub! nikar se slo ne boj,
Zhe tud' sovrashnik te preganja;
Poterpi, vupaj in poštoj,
To mine, kakor strashna fanja.

Sakaj te ta britkost plashí?
Zhe fi na skalo hisho s-sidal;
Vihar le kratek zhas verfhi,
Sovrashnika ne bodesh vidil.

6.

Ne boj se brumen, zhe terpish
Lubesni rane prav pezhezhe;
Na kraju bresna se dershish,
Serzé ti od strahú trepezhe.

Bod' ferzhen, Jesus dobro ve,
Nevarnost Ga bo kmal' sbudila;
Zlo vsm poslastim sapové,
In luzh Njegova bo svetila.

7.

Na vse platí me mezhejo
Hudobniga svetá valovi,
Od Jesusa me vlezhejo
Sheljá, skushnjav, britkost vetrovi.

Od tod povsdignem mili glas,
Kot Jonas 's dna morja savpijem:

Ohran' me, Jesus, v' terdim zhas',
De, kakor voda, se ne slijem.

M o l i t u.

Poglej, velika je slabost,
Savoljo nje nam ni obštati;
Daj dušhi in telef' terdnost,
Daj nam se prav serzhnó vojskvati.
Dodeli svetiga Duhá,
De naš tolash' na zhudne vishe;
Kjer pride, vša slabost nehá,
In nam polajšha teshke krishe.

V' V. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Sakaj so hudobni na svetu.

1.

Sakaj so hudobni na svetu?
Sakaj ne poklizhe jih Bog?
De jmajo pravizhni v' trepetu
Savoljo njih tolko nadlog.
Sakaj se tí s' Bogam prepirash?
Zhesfh jiti zhes svesde na ogled!
Si v' boshjih napravah prebirash,
In imash tak' kratek pogled.

2.

Sodbé so nesápopadlive,
Perkrita je boshja vfokost;

Tud' niso vse pota svedlive
Njegove nekonzhne modrost',
Bogaštvo Gospodovga snanja
Naf vérne v' ponishnost' dersbí;
Al' vender se 's svetiga branja
Nam milost Njegova blešhí.

3.

Pšhenize dopolneno sjanje
Je s' vupanjam sjavza navdal';
O shaloštno delavzov spanje!
Sovrashnik je lulke peršjal.
K' je lulka selená pošala,
Glej, hlapzi Gospodu rekó:
Zhe hozhefh, se bode pobrala,
Safjana s' hudobno rokó.

4.

She ne sdaj; oboje pušite,
Bi snali pšhenizo sruvat';
Ob shetvi porezhem: sveshite
Jo v' snope; se more feshgat'.
Voljnó poterpíte krivizo;
Ob zhasu, ker to dosorí,
Se v' shitnize spravi pšheniza,
In lulka naj v' ognju gorí.

5.

Tud' svet Augushtín nam sprizhuje,
Sakaj de hudoben shiví:
De brumne od greha ozhifhuje;
Al' pa, de se sam spokorí.

Gotovo bo ura obšla,
Zhe fila en sobizhik slom':
Tud' smert bo she v' zhafu rasdjala
Krivizhnim drushino in dom.

6.

Ste flishali Joba terplenje?
Britkó se je njemu godil';
Njegovo nedolshno shivljenje
So snanzi nevumno fodil'.
Al' Bog je le molzhal in gledal,
Ker sebe sa modre dershé;
Je njega fodit' prepovedal,
Naj v' profhnjo se njemu srozhé.

7.

Tud' mi sdaj ponishno sposnamo:
Velika je vuma flabošt;
Tvoj' sveti previdnost' se vdamo,
Bogaštvu nesmerne modrost'.
Mí dalej ne bomo vprashali:
Sakaj le hudoben shiví?
Smo 's boshje besede sposnali,
De s' greschnikam Bog poterpi.

M o l i t u.

Vsa Tvoja drushina Te profi,
Savupa le v' Tebe, Gospod!
Odrefhi od butar, k' jih nosi,
Njé grehe po milosti fod'.

Dodeli nam gnade te sgorne,
S' defnizo naf vari, o Bog!
Shibé se zhloveshke podporne,
Se slomjo in padejo okrog.

V' VI. Nedelo po Ss. treh kraljih.

Zhudno Bog varje katolshko zerku.

1.

Jesuf je f' trudem na fkalo
Zerku katolshko postav'l;
Kadar je snamnje to stalo,
Satan se mozno je vstav'l.
Njegova togota,
Velika framota
Se vedno vsdiguje,
Kar more, bojuje,
Dokler to snamnje stoji.

2.

Sveto, zhaſtitlivo snamnje,
Zerku katolshka jmenvan'!
Vernim to svetlo blifhanje
Sa perbeshalshe odbran'.
Lepó se vsdiguje,
In naf rasvetluje,
Ne bode poderto,
Je dobro podperto
Padeza se ne boji.

3.

Majhno je bilo sidanje,
Majhno shtevilo ludí;
Kmalo pa boshje sposnanje
Ze le narode budí.

Ref majhno kardelo
Premaga k' veselju
Britkost' in teshave,
Bolezhe skufhnjave,
Dere kot voda naprej.

4.

Senofov' serno se srafha,
Ve jze, lub, perje redí:
Taka je zerku mat' nafha,
Kristufu otroke rodi.

O mati, diviza!
Bod' nam pomozhniza;
Od sonzhniga s - hoda,
Vezhéra sahoda
Otrozi rozhize molé.

5.

Komej jo ,Satan sagleda,
Se nesrezhenó ferdí;
Vragov napuhnena zheda
Se od togote vertí.

Prevsetni zesarji
In lakomni farji
Na njega povelje
Spolnujejo shélje:
Materi otroke moré.

6.

Kdo bi od nje ne bil mislil:
Padla bo njena svetlost?
Kdo bi bil mater to zhislal,
Versheno v' mórje britkost?
Ko sonze po sveti,
Se supet salvéti;
V' nadlogah oprano,
S' lepoto obdano
Varje njé sin Konshhtantín. a)

7.

Zerku, tí mat' na porodu!
Kristufu otroke rodish;
Satan sa tabo je hodil,
Tí pa v' pufhavo beshish.
V' famót' so shiveli
Pravizhni veseli;
Britkost' so minule,
K' so tebe obsule,
Konez blo tih bolezhin.

8.

Tud' je ob zerkvi stopila
Tema vezh shaloftnih smot;
Boshja pomozh je reshila;
V' fili she pride od tod.
Ne nehaj svetiti,
Navukov deliti;

a) On je prvi pravoverni Rimski zesar.

She sedajo tize
U' fenzo resnize;
Svojo rokó jim podaj.

9.

Vfoko je vsdignilo glavo
Zerkve katolshke drevó;
Tizam spod nébesa pravo
Senzhno hladilo je to.
Sdaj Lutrova kazha
Se sviija, prebrazha;
Je grosno velika,
Togotno naf píka
Pojdemo mem'; jo ne bo.

10.

V' Jesufov' mozhi tí hodish,
Shenina se sveselish;
Svoje otroke, naf' vodish,
Njemu na zhašt isredish.
O mat' lubesniva!
Nigdar pa svenliva!
Ti vod' naf po zešti
V' lubesni prav svéšti
K' sheninu svojmu takó.

11.

Glejte, vi fhkofje 'n duhovni,
Snamnje, katero vam svet';
Vérni vfi, sdravi in bolni,
Pejte k' nji gnade prejet'.

To mater lubíte,
Navuke dershíte,
Skos mnoge teshave
Naf vod' na vishave
S' shegnami svete mozhi.

M o l i t u.

Vfigamogozhen! mi prosmo,
Pametne misli nam daj;
Nafhe slabosti, k' jih nosmo,
Greham nikar ne pershtej.
De b' to govorili,
U' djanju spolnili,
Kar Tvoja postava,
Lubesni sastava,
Zerku katolskhka vuzhi.

V' Nedelo Septuagesima.

Od poklizanja in svolenja vernih.

1.

S trah in grosa me obíde,
Kadar slislim jest to brat':
Mal' ludi v' nebesa pride,
Mal' se trud' sa vezhni sad.

Glej poklizanih fhtevilo,
Is never odlozhenih!
Gor' se bode veselilo
Le kardelo svolenih.

2.

S' vernim serzam jest poslušham,
Kar me Jesuf Sam vuzhí;
Zhe is greha vřat' poskušham,
V' feb' ne najdem nizh mozhí.
Jesuf s' gnado naf spreoberne,
On najema naf na terg';
Del' obilno nam poverne,
Da shivlenje fhe po verh'.

3.

To ni nafhe saflushenje,
De smo verniki poštal';
Tud' ne starřhov řvet' shivlenje,
De smo Jesufa řposnal'.
Ktere Bog previd' enake
Svojga Sina řvet' podob':
Tud' odlozh', ozhiřti take,
Řtri zhařite v' Svoj' řvetlob'.

4.

Pota boshje řo prezhudne,
Gnade nam po njih delí;
Zhiřti greřhnike ořtudne,
In hudobne On budi.
Kader hozbe, ře uřmili,
Vender ne po nařhim del';

Tud' se sprosi v' sledni fili,
De bi k' Njemu bol hitel'.

5.

Po pravizi naš plazhuje,
Kakor hišni gospodar;
Svézher delavze odrajuje,
Vsakim da oblubljen dnar.
Dolg' shivlenje nima zene,
Polno grehov in slabost:
Svesta flushba le ne svene,
In spolnenje vsih dolshnost.

6.

Bratje! vsi Bogá hvalímo,
De smo gnado sadobil';
V' flushbi Mu svestí bodímo,
Bomo tud' prejel' plazhil'.
V' svetmu strahu in trepetu,
Sveti Pavel naš vuzhí,
Vupajmo obilno shetu
'S boshje gnade in mozhí.

M o l i t u.

Daj, Gospod, terpet' nadloge,
S' graham smo jih saflushil';
Odpri Svojih gnad saloge,
Bomo Tvoje jme zhaštil'.
De ne bomo tam posledni,
Kjer bi prvi biti jmel',

Ampak, de plazhila vredni
Bomo tam per Teb' sedel'.

V' Nedelo Sexagesima.

Od boshje besede.

1.

V' sazhetku je bila beseda,
Beseda je bla per Bogú;
In Bog je bla tišta beseda;
Od vekomej je per Bogú.
Beseda temó premaguje,
Naf supet na nov' oshivluje,
V' seb' ima shivljenje in lúzh.

2.

Glej, ura je polnozhi bila,
Pokojno in tiho vse zhes;
Se j' Tvoja beseda zhutila,
Je prifhla od Tebe 's nebes.
Kot filni vojshaki, perdere,
Vse skrito mogozhno rasdere;
Beseda do ferz ima kluzh.

3.

Po nji je tud' semlja postala,
Vse, kar se na svetu le vid';
Beseda je shivesh nam dala,
Ne semlja, ne vtrudeni prid,

De b' Tvoji otrozi sposnali
U' vedni ponishni sahvali
Tak' mnogo difhezhe dari.

4.

Beseda se j' nam osnanila
Po spolnenim svetimu zhas';
Sveselil ludi bres shtevila
Je vsmilenga Jesusa glas:
Ovzhize, v' samoti sgublene!
Poprimte, dershte se Mene;
Vas jishem, o revne svari!

5.

O delajte vredno pokoro,
Ker boshje kraljestvo je blis';
Odbila bo enkrat vam ura,
De sedete s' Mano tam k' mis'.
Vas peljem 's doline shalvanja
V' Ozhetove vezhne stanvanja,
Tam hozhem vas frezhne sturit'.

6.

Beseda svelizhanfka boshja
Je shla na pokrajne svetá:
Vuzhila bres dnarjov 'n oroshja
Narode, sposnati Bogá.
Sdaj zerku obhaja godove,
Prijemá hvaleshno darove,
Jim rezhe besedo delit'.

Ta Boshja beseda je shíva,
Je mozhna in oštra ko mezh;
Pregleda vse, kar se perkríva,
Vse misli sposna in she vezh.
Svelizhane vashe ozbesa!
Al' tudi svelizhane vshefa!
Ker slíshjo tak' svete rezhi.

8.

Sdaj sejejo fhkofje, duhovni
To shivo besedo povsot;
Sprejmite jo vupanja polni
Is shlahtnih, neshlahtnih posod.
Ti sejejo, mozhjo, se trudjo,
Vsim ljudstvam besedo ponudjo;
Nje rastvo pa gnada rosi.

9.

Sdaj pada na pot al' na skalo,
Med ternje, al' v' dobro poljé;
Tud' tebi sadú ne bo sdalo
Hudobno in flabo ferzé.
Duhá pa s' molitvo perpravi,
Slovó daj tud' vera smotnjavi,
De sdala beleda bo sad.

10.

Vstanimo in pejmo poslušhat'
'S preroka Gospodovi glas;
Le pridejo tebe poskushat', a)
Besedo pa jmajo sa shpas.

a) Tako Bog pravi.

Ne sbolſhajo ſvojga ſhivlenja,
'Serzé je na pot' poſhelenja;
Kar gladi, poſluſhajo rad'.

11.

To Judam ſvet prerok oſnani,
Ker Bog jih prijaſno ſvari;
De b' tud' ohranili kriſtjani,
Kar dalej nam Bog govori:
Ker nozhjo beſede ſpolniti,
'Se bodem jeſt mogel ſjesiti,
De vidjo, de ſ' prerok Moj bil.

12.

Kmal' pridejo ſhaloſtni dnovi,
In lakot' po duſhini jed';
Hodili bjo hzhere 'n ſinovi
Vſi lazhni po boſhji beſed'.
Jeſt hozhem duſhelo ſmajáti,
Nad greſhniki le ſe ſmaſhvati,
Ker pravjo: Nizh hudga ne bo.

13.

Vi ſvetih reſniz ſanizhvavzi!
Sganíte, trefíte ſe vſi.
Vi boſhjih ſapovd prelomvavzi!
Mezh ojſter nad vam' ſhe viſí.
Perpelal bom luđſtvo 's Kaldeje,
Vaſ bodo poſekal' kot veje,
'Serditi vaſ bodo moril'.

14.

Al' brumnim' je boshja beseda,
Kot lonza svetilo nogám;
Prav shelno refnizo sagleda,
Serzé gre sa svetim sheljám.
Perštudi mu sdajne pufhave,
Obduhat' da vezhne difhave,
Odpera mu sveto nebó.

15.

K' se boshja beseda osnanuje,
Serzé naj se vernim odpre;
Naj vafha lubesen sposhtuje
Posodo, 's katere ven gre.
Kar bodo duhovni vuzhili,
Sturiti vam perporozhili,
O Jesuf, od snotraj povej.

M o l i t u.

Teb', Bog, naj nas perporozhuje
Nevernikov sveti vzhenik;
Ker mozh nam povsot omaguje,
Bres Tebe, prelub' pomozhnik!
De bomo Tvoj vuk poslufhali,
De verjemo, v' djanju fkasali;
Le flifhat' ga vselej nam daj.

V' Nedelo Quinquagesima.

Od dušne slepote grešnika.

1.

Jesuf, Sin Davidov! vsmil' Se zhes mene,
Vsmil' Se zhes mene, o Davidov Sin!
Slepiz per Jerihi smerej to shene,
Bode ga teshke flepote spomin.

2.

Kdo bo nadlogo flepote popisal?
Kdo le obzhuti, kar flepiz terpi?
Kdo mu's ozhi bo temoto pobrifal?
Vboshiza refhil od strasfnih fkerbi?

3.

Sonze nam svet, naš greje prijasno,
Slepiz ga zhuti, nigdar pa ne vid';
Zhe je oblazhno nebo, ali jasno,
More ob roki dobrotni hodit'.

4.

Jesuf gre v' Jeriho, k' flepzu Se blisha;
Mnoshza obilna gre spred in sa Njim';
Vsmileni Jesuf Se k' njemu ponisha:
Revesh! kaj hozhefh, de tebi sturim?

5.

Jesuf nash flepizu rezhe: Spregledaj!
To je teb' vere 'n savupanja sad;
Sdajzi spregleda; sa Jesusam gre sdaj,
Hvale Bogu se ne vtrudi dajat'.

6.

Ref je teshavna flepota telefа,
Slepzu studeniz veliko nadlog;
Lubi! she hujshi je dushniga ozhesа,
Ktero osdravi le Jesus nash Bog.

7.

Ti fi tist flepiz, le spomni se gresnik!
V' blatu pregrehe per poti sedish;
Ti fi prevseten, al' lakomen, preshtnik,
Hodish sa greham, v' navadah tizhish.

8.

Slepiz nevumen, prevsetnesh, se kashe
V' dimu bahanja 'n posvetne zhashi;
Le jishе v' napuhu nevarne tolashbe,
Shejin oblast' ne poslushta vesti.

9.

Gerda je lakomnost in vohernija,
S' filno flepoto flushabnika vdar';
V' njem se rodi in redi hudobija,
Svojo dushizo prodaja sa dnar.

10.

V' blatu nezhistost' mehkushno se valjash,
V' ferzu negnusne hladnosti shelish;
Revno dushizo hudizhu isdajash,
Vezhniga bresna se nizh ne bojish.

11.

Sdaj se po svetu breskerbno sprehajash,
V' drushbi nezhisti ni drujga ko smeh;

Druge s' sheljám hudobije navdajash,
Sebi nakladash framoto in greh.

12.

Zhašt te je takej ko senza hladila,
Tamkej nevmileno shgala te bo;
Dufha se v' ognju gorezhim topila,
Ker fi s' krivizo tù pafel telo.

13.

Tukej is smot fi nevero ispletash,
Tamkej se v' vezhni temoti sedí;
Tukej pokoro in zhistost obetash,
Tamkej te jeser shvepleni hladi.

14.

Grefhnik preslepi! glej svojo nesrezho;
Vse ti she vpije: Oh tebi gorjé!
Sbud' se she enkrat, glej s' vero gorezho,
Zhaka te polno terplenja morjé?

15.

Tvoja nesrezha, o grefhnik, preseshe
Hribe, doline 'n visoke goré;
Libana zedri obzhutjo te teshe,
Shalostni nagnejo svoje glavé.

16.

K' Jesufu pridi, se snash spokoriti,
Dokler pokora zhes grehe velja;
Sej je perpravlén, pa moresh upiti;
De te osdravi od hudih sheljá.

M o l i t u.

S' Tvojo dobroto naš, Bog, rasvesèli,
Svese pregrehe naš filno tišhé;
Shtrafinge grehov odverni, naš peli
Gori, od koder nam roshze dišhé.

V' I. Nedelo v' postu.

Od premagvanja skušnjav.

1.

Sveti zhaš, keršhanská dušha,
Sveti post naj te sbudí;
Zhaš je, de se greh sapušha,
In refnizhno spokorí.
Sej katolshka zerku hozhe
Vle šturit', kar je mogozhe,
Sa svelizhat' naš
Ta svet pošni zhaš.

2.

Satan naš slo napeluje,
Kar je hudiga, šturit':
Jesuf njega premaguje,
Sam je hotel skušhan bit'.
Kruha 's kamnja ni naredil,
Al' je Bog, mu ni povedal;
Boshji glas presh'vi;
Kruh naš le redí.

3.

Jesuf, ker Mu Satan svetje:
Spusti 's templa se na tla,
Vid' prevsetnost' fkrity zvetje,
In premagana je bla.
Angelz' Mi s' veseljam flushjo,
S' svetim straham se perdrushjo;
Skufhat' ne Boga,
Vfiga svetiga.

4.

Glej, na gori si je svolil
Satan Tvojo boshjo zhašt;
De bi padel in ga molil,
Ti ponud' svetá oblašt.
Béshi vsih pregreh posoda!
Trefi se in mol' Gospoda;
Angelz' perleté,
Strežhi Mu shelé.

5.

Jesuf nam lepó pokashe,
Kak' bi se vojskvati jmel'?
Ker skušhnjava mot' in lashe,
Nikdar jenjat' bi ne smel'.
Jesuf nam podá oroshje,
Ni zhloveshko, ampak boshje;
Torej se ne boj,
V' boju serzhen stoj.

6.

Vi opáfani s' reſnizo,
Vſe ſturíte po Vangel';
Oblezite ſe v' pravizo,
Bote mezh duhá imel'.
Kakor ſhkit puſhize odvera,
Tak' vaſ brani ſhiva vera;
Kar vaſ tud' plaſhí,
Hitro ſtran ſbeſhí.

7.

V' duhu vſelej rad' molíte;
Kdor le moli, obſtojí;
Zhujte, s' voljo ſe poſtite,
Tiga ſe ta hud' bojí.
Terdno, ſerzhno bote ſtali,
Vſe ſovraſhnike pregnali
'S Jeſuſove oblaſt';
Njemu bodi zhaſt.

8.

Rezi: S' ſtraham me prebòdi,
Tvoje ſodbe ſe bojim;
Duſha je v' globoki vodi,
V' blatu zlo na dno tizhim;
Hozhe me po ſil' podreti,
Bresen me ſhelí poſhreti;
Pridi ſhe, moj Bog!
Reſhi me 's nadlog.

9.

Hitro ſe bo ſaſvetilo,
Vſe hudó ſbeſhalo ſtran;

To naf bode sveselilo,
De naf varje Bog in bran'.
Kar teshí in kar naf moti,
Kmalo bode vse k' framoti;
Bog, dobrote vir,
Daja sveti mir.

10.

Glejte gori, lubesnivi,
Is doline tolk folsá,
Bodte ferzhni 'n savuplivi,
Bog vojskhakam gnado da.
Tud' poglejte na plazhilo,
Ktero se bo saflushilo;
Krono vse zhasí
Najdejo svestí.

11.

Tudi vidite svetnike,
Kteri so to pot hodil';
Klizhite na pomozhnike,
Mozh vam bodo isprofil'.
Ref je v' zhasu vojska huda,
Terdi boj in polni truda;
Kdor pa smagal bo,
Pojde v' svet' nebo.

M o l i t u.

Zerku s' poslam se ozhishuje,
Tvojih gnad, Gospod, sheli;
Daj ji, ker si perterguje;
De jih dosti sadobí.

Daj voljnó nosit' teshave,
De premaga vse skušnjave;
Po shivlenju tem
'Svoje k' 'Sebi vsem'.

V' II. Nedelo v' postu.

Jesufovo spremenjenje na gori naš spomni na veselje
v' nebesih.

1.

O blagor teb' gora! o sveta višhava!
Od brumnih tolkanj sashelena pufhava!
Ker sonza blifhanje
In svesd lefketanje
'Se tvoje obilne svetlobe boji.

2.

Velike nevrednost' spomin me spreha ja,
Sdihujem in jokam, serzé se mi taja;
V' samotni dolini
In sols globozhini
Perkriva mi Jesuf 'Svoj svetli obras.

3.

'Svetloba Ozhetova Ga je obdala,
Ko sonze se Njemu oblizhje blifhalo,
Ko sneg oblazhilo
'Se je obelilo;
Napolnen' s' sladkostjo je jogrov serzé.

4.

Velizhaſtvo boſhje fe j' 's Njega rasiló,
S' zhaſtjo je vunajno podobo povilo;
En glaſ osnanuje,
'S nebeſ jim ſprizhuje:
Ta Jeſuf je prav dopadlivi Moj Sin,

5.

O v' vezhni lubesni ſe nam rasodeva
Lepota, k' jo angel mogozhno prepeva;
Nebefhki meſtnani,
S' ſvetlobo obdani,
Ne obſeſhejo Tvoje lepote nikol.

6.

O duſha! ti jiſheſh poſvetno lepoto,
Se trudiſh tak' ſhelno ſa prasno flepoto;
Delí bolezhine,
Serzá ſpezhenine;
Mirú pa poſvetna lubesen ne da.

7.

Ne druſga, ko Tebe, moj Jeſuf, jeſt jiſhem,
V' ſerzé ſi le Tebe globoko ſapiſhem.
Kaj nozh in dan zhuje?
'Serzé le sdihuje,
Po kómu, zhe ne, o moj Jeſuf, po Teb'?

8.

O lubi ſdaj Jeſufa, kteri te lubi;
Si sadej oſtala, nikar ſe ne mudi:
Na vezhnimu ſelu
V' obilnim' veſelju
Boſh Njega vſhivala na vezhno sató.

9.

Al' ni to refniza? Povejte, ker veste,
Ve zhišto salublene svete neveste!

O Peter rasloshi
Nam sveti mir boshji,
Sladkosti, katere so tebe na gori obfhle.

10.

O dufhe presrezhne! kaj bodete djale,
Ker bote pred Jesufa sedesham tam stale?

Kjer ne v' sagrinalu
Se vam bo kasalo
Njegove svetlobe nesmerno morjé.

11.

O sonze nebeskho! o luba toplota!
Odtajaj nam s' greham premersnene pota;

Svesto Ti s' nam hodi,
Per roki nas vodi,
O Jesuf! daj plemen ognjenih sheljá.

M o l i t u .

Potérle, o Bog, so nas nashe slabosti,
Od svunaj in snotraj daj gnade terdnosti;
Daj dufhi skusfnjave,
Telefne teshave
Premagat', se vsdignit' na sveto goró.

V' III. Nedelo v' postu.

Shalostni stan kristjana, kter se v' stare grehe po-
verne.

1.

Srezhen stan je stan zhloveka,
Kter Bogú ošlane svest;
Mirno se mu zhaš isteka,
Ima vso pokojno vest.
Vfaki dan svestó opravla
In vesel dolshnost stanú;
Svojga zhasa ne sapravla,
Vse sturí na zhaš Bogú.

2.

S' boshjo gnado se satera,
Zhe ferzé hudó sheli;
V' svojih krishih se osera
K' Jesufu, de trosht dobí.
Vbogi greslnik! sdaj poslušhaj,
In prevdar' ta frezhni stan;
Le Bogá nikar ne skufhaj,
Njega shiv' spomin ohran'.

5.

Na mladost se ti sanafhash,
Bres fkerbi na svet' shivish;
Po veselju fkerbno vprafhash,
Po sladnostih hrepenish.
Kolkor morefh, 's glave sbijesh
'Smert' in sodbe svet spomin;

Dušnih ran, she ne odkrijesh,
Ne štershéna bolezhin.

4.

Morebit' pokashesh rane,
Ker te fili teshka vest;
Hudi duh se 's tebe vgane,
In obhod' vezh fuhih mest.
Svoje rane obshalujesh,
Jesik grehe pošlovi;
Ker se zhišto spovedujesh,
Dušha supet mir dobí.

5.

Ti ne zhujesh u nevarnost',
Menish, greh je she vmorjen;
Peshash in slabish 's nemarnost',
Stari greh spet je šturjen.
Dan sa dnevam, let sa letam
V' grehe lesefh, se topish;
Supet letash ves sa svetam,
Svojo dušho pa morish.

6.

Hudi duh, nikjer pokoja
Ne dobí, per sebi prav':
Glejte, ta je hišha moja,
V' njo se bom nasaj podal.
S' njim gredó she druž' duhovi,
Oh she hujšhi, kakor sam;
Oh jokanja vredni dnovi!
Ker prebivajo vsi tam.

7.

Sdaj, moj zhlovek, sdaj prevdari,
Kar naš Jesuf s' tim vuzhí;
Sa lepó svarjenje maraj,
Strah naj teb' ferzé mezhí.
Dersh' se varno svetga teka,
Jesuf nam takó osnan':
Huj bo taziga zhloveka
Sadni kakor prvi stan.

8.

Smert' bo prifhla, tebi vsela
Vse, kar tebe veselí;
Is med shivih te poshela,
Preden mislish na - njo tí.
Bo pobrala, kar si lubil,
Bosh per terdi sodbi stal:
Sadnizh pa she dushe sgubil;
Kakshin bosh odgovor dal?

9.

Tudi she na timu svetu
Sa hladnost velik' terpish;
Tí se trudish zelo leto,
Kar si obetash, ne dobish.
Glej, sovrashtvo in mashvanje
Reshe, kakor nosh, ferzé;
Oh kakó nagnusno djanje
Vshiga sdrashene sheljé!

10.

Ta je tiſta terda flushnoſt,
K' te navada v' nji dershi;
Teshek jarem polni trudnoſt'
Hudobija naloshi.
Grefhnik! kdo te bode vplafhil,
De ſe duſha prebudi?
Kdaj ſhe bodeſh ſaj poprafhal:
Al' ſe ſhe pomozh dobi?

11.

Hozheſh najdit' ſhe shivlenje,
Stur' pokore dober ſad;
Noſi grehov ſaflushenje, a)
Zhiſto nehaj od navad.
Stur', kar Bog ſapoveduje,
Tud', kar pravi ſpovednik;
Le takó te ozhifhuje
Jesuf ſveſti pomozhnik.

M o l i t u.

O kriſtjani! vſi ſposnajmo,
De ſmo ſlabi grefhniki;
In k' pokori ſe podajmo,
Rakor prav' ſpokorniki.
Jesuf! Tí nam ſtoj na ſtrani,
Naſ poglej u Svoj' krotkoſt';
Tí s' deſnize naſ obrani
In s' rokó Tvoje ſvetloſt'.

a) ſhtrafinge grehov.

V' IV. Nedelo v' postu.

Spremišhlovanje boshjih dobrot.

1.

Glej, zhudo, ktero se j' sgodilo
K' pridu stradanih ludí,
Naf bode v' veri poterdilo,
K' nam savupanje budi.
Merslota nafha se bo vnela
Od dobrote Jesufa;
Lubesen boshja bo gorela
Is hvaleshniga ferzá.

2.

Lub' Jesuf rezhe mnoshzi festi;
Je pet tavshent famih mosh;
Poshegna kruh, ga rezhe jesti,
'S milosti ga jim pomnosh'.
Nafitenim so koszi ostali,
Vidish shegen Jesufov'!
Ker rezhe, in so jih pobrali,
Jih je dvanajst jerbasov.

3.

Ludje so Jesufa sposnali
Sa delivza tih dobrot;
Ta prerok bode, tak' so djali,
Refhil vef zhloveshki rod.
Gorezha je bla njih sahvala,
V' eni misli se sberó,

Po fili Ga sturiti kralja,
Pa je sbeshal na goró.

4.

Po zelim svet' velike gnade
Tvoja roka všim delí;
Od Tebe jih obilno pade,
Všaka nas rasveselí.
Shivljenje, sdravje in stanvanje,
Tud' obleka in jedil',
Ni naših rok persadevanje,
'S Tvoje roke smo dobil'.

5.

Zhloveka si 's parsti naredil,
Pamet si mu dal sa dar;
De b' po postav' shiveti vedil
Zeze semlje gospodar.
Is vuma in mozhi spomina
'Se sposnanja dan napozh',
Tud' vest in prosto voljo ima,
De od greha dobro lozh'.

6.

Al' vum in pamet nista svesta,
V' zhasu nas njih glas golfá;
Besede Tvoje sveta zesta
Vse v' svelizhanje ravná.
O Jesus! Tí nam dajh kofilo,
'Svet' meso in refhno kri;
Shivljenje daja to jedilo,
Vezhno frezhne nas sturi.

7.

Kakó! de naf she v' misli vsamefh?

Vfi rezimo s' Davidam;

Naf s' gnado jishefh in objamefh;

Majhno smo pod angelam.

S' zhašljó obdane si postavil

Zlo zhes dela Svojih rok;

Prezhudno Tvoje jme napravil,

Jemlefh hvalo 's vušt otrok.

8.

Le kdo fim jest in moja hišha?

De se she na naf osresh!

Dobrota Tvoja naf povišha,

Smerej gnade nam dajesh.

Al' to je Tebi she premalo,

She obetafh sanaprej,

De b' to naf k' Tebi perpelalo,

Kjer naf shegnafh vekomej.

M o l i t u.

Hudobno ref je nafhe djanje,

Le terplenje to nam gre;

O sprejmi nafhe mil' sdihvanje,

Ker nadloge naf teshé.

Naj Tvoja roka naf shegnuje,

In s' besedo naf ohran',

S' prefladkim miram obdaruje

Naf donafhni 'n vezhni dan.

V' tiho Nedelo.

Od terdovratnosti nespokorjeniga gresnika.

1.

Sturi Meni, Bog, pravizo,
Toshbo super te rasfod',
Kter' Mi delajo krivizo,
Refhenik in varh Mi bod'.
Men' se Tvoja sveta gora
Kashe v' luzhi in refniz';
Tvoja zhaft je v' fred' fhotora,
Daj, de pridem tje 's temniz.

2.

Jesuf Judam prav' refnizo,
S' zhudnim' deli jo poterd';
Judje Mu shelé krivizo,
Sanizhvanja polno smert.
Glej, kaj pravjo? Mi beremo:
Abraham je ozhe nafh;
Al' od Tebe prav rezhemo,
De hudizha v' Sebi jmaf.

3.

O hudobni posluslavzi!
Kaj vafh jèsik govori?
Ne spremislite hinavzi,
De sovrashtvo 's vaf gorí.
Jesuf pa hudizha nima,
Ni lashniv' Samaritan:

V' zhašli pak Ozheta ima,
Ves je v' Njega voljo vdan.

4.

Kdor besedo dopolnuje,
K' jo skos Mene Bog poterd',
Hudobij se odmikuje
Tak ne bode vidil smert.
Jesurova skerb velika
Vam po ver' nebó namen';
Vas ha jesa Mu podtika
Slabe misli, hud' namen.

5.

Kaj pomen' to strašno snamnje?
Kaj rasdrasheno serzé?
Glej, poberajo she kamnje,
Jesusa pobit' shelé.
De so Te krivó sodili,
O moj Jesuf, ni sadošt;
Nehvaleshni so vernili
Kamnje sa dobrótlivost.

6.

O gorjé teb' mest' Betsajda!
K' neb' povsdignen Kafernávm!
Milošt boshja vaj ni najdla,
Ne kraljestvo boshje sdravn. a)
Ak' bi Tiruf, Sidon vidil,
Kar se je per teb' godil',

a) zhe je tudi vaj jiskala.

Bi pokoro delat hitil
U spokornim oblazhil'.

7.

Glaf preroka poslušajte,
Bog is njega val svari;
K' Meni se nasaj ravnajte,
Ker ponujam vam dari.
Kanja je svoj zhas sposnala,
Kdaj de ima supet prit';
Moje ludstvo ni sposnalo,
In se nozhe k' Men' vernit'.

8.

Kdo da vode moji glavi? a)
In ozhém sadošt folsá?
Eno kozhizo v' pufhavi,
Dalezh od pregreh svetá?
Vsi so lakomni, lashniki,
Po hinavsko govore;
Zlo nedolshnih so toshniki,
S' shnabli blishniga moré.

9.

Jest fim klizal: Spreoberníte
'Se nasaj 's hudobne pot';
Vboge po praviz' fodíte,
Jmejte milost do firot.
Hudobija super brata
Naj ne grise vam ferzá;
Moje ludstvo frezhe vrata
Sanizhuje, jo taptá.

a) Prerok Jeremija také sdihuje.

10.

Sdaj so v' svojmu serzu djali :

Sej sa nas ni vupanja;

Mi se bomo le derskali

Hudobij, ne shuganja.

Al' je kdaj to flifhat' bilo

Med narod' po zelim svet'?

Kar se v' Sijon' je godilo,

De se more vsak savset'.

11.

O kerfhanfke dushe glejte,

Dokler je pokore zhas!

Svojih grehov se spovejte,

Jesuf jemle jih od vas.

Kdor pa tukaj ne bo flekel

Vsih navadnih hudobij;

V' vezhnim ognju se bo pekel,

Kjer vezh hladne senze ni.

M o l i t u.

Lubi Jesuf! Ti se skrivašh,

In odtegnešh gresnikam;

Vender spokorjene vmivašh,

Svojo milost kashešh nam:

Gnado Svoj' drushin' dodeli,

Na telefonu nas ohran',

De b' bli v' poštu bol veseli,

Tud' pred hudim dusho bran'.

V' zvetno Nedelo.

Gloria, laus & honor; pred zerkvenim vratmi.

1.

Zhašt, hvala, flava Teb' naj bo,
O Krište, nash svelizhar, Kralj!
Nedolshni otrozi so lepó
Hosanna vpil', Te povishval'.

2.

Kraljestvo imash v' Israel',
'Sin Davidov! s' zhaštjó flavish;
Narodi vfi so Te vesel',
V' imen' Gospoda k' nam hitish.

3.

Mozhi nebeshkih visokost
Te hvaljo 's svetiga strahú;
'Stvari na svetu, u' prostost'
Vmerjzhi zhlovek is prahú.

4.

Hebrejzi Teb' naprot' gredó,
Te s' vejam palmovim zhašté;
'Sprejm' verne, ker Ti pernesó
Oblube, pesme in profhnjé.

5.

'Spodobno zhašt so Ti dajal',
'She preden sa - nje smert terpisih;
Mí pak pojémo v' sveti hval':
Bod' zheshen kralj! na tron' sedish.

6.

Nedolshni otroz' fo Tebi vfhezh',
O kralj lubesni ino gnad!
Daj nam serzé saref gorezh',
In nashmu petju dober sad.

V' zvetno Nedelo.

Kaj shegen lesá pomeni.

1.

Vernih drushba fkupej poje,
Glasno hvalo 'n zhašt Bogú;
Povifhuje serza svoje
Savuplivo k' Jesufu:
Hosanna Davidovmu Sinu!
Kter pride u Gospoda jmen'.

2.

Israelzi fo se sbrali,
Veje fo 's dreves lomil';
Oblazhila pogrinali,
Stari 'n mladi, vfi fo vpil':
Hosanna i. t. d.

3.

Zhifto 'n fvetó je veselje,
Kterga mirno vshivajo;
O sakaj se nafhe shélje.
V' tim' plemen' ne oshigajo?
Hosanna i. t. d.

4.

Hzheri Sijonu povejte :
Glej tvoj kralj, kroták in fvet,
Pride k' tebi, oh poglejte,
Na oflizi in shebet'.
Hosanna i. t. d.

5.

Mat' katolska zerku obhaja
To pergodbo v' fols dolin',
Oljko shegna, nam podaja,
Svetmu ludstvu sa spomin.
Hosanna i. t. d.

6.

Mí Te profmo, tukej sbrani :
Shegnaj dusho in telo ;
Pred nefrezho naf ohrani,
Hifha, kjer ta oljka bo.
K' svelizhanju naj perpomore
Nam Tvojih svetih gnad fkrivnost.

7.

Nam k' shivlenju je premagal
Kristuf vajvoda fvetá,
Mir pernesel, nam pomagal ;
Palma to na snanje da.
Al' oljka, ta duhovno olje,
Duhovne gnade nam pomen'.

8.

Jesuf! mí smo Tvoji vudje,
Tvoja mozh naf tú shivi ;

K' nashmu varvanju se sbudi,
Vajvod teme naš lovi;
Daj nam sovrashnika premagat',
Od smerti frezhno f' Tabo vřtat'.

9.

Sa prozesjo smo nořili
V' roki oljke prav vesel';
Daj, de bomo vři hodili
V' ver' po poti dobrih del.
Zerkveno řhego smo spolnili,
Naj naš na duřhi posveti.

10.

V' luzhi vere pogernimo
Vřmilenja lep' oblazhil';
'S ferza kamne odmaknimo,
Kadar pride, da plazhil'.
Lubesen bo lepó zvetela,
Lubesen dober řad rodi.

11.

Zerku se terdó vojřkuje,
Boj, terplenje je povřod:
Ura řmert' se perblishuje,
Ker nam prideřh Tí naprot;
Tí bodeřh dober řad sagledal,
Po milořt' dal nam řveti raj.

M o l i t u.

Tvoje řveto vřzhlovezhenje
In ponishne řmert' britkořt

Naf opomni na vstajenje,
Ktero raste is krotkost'.
Po timu sgledu daj terpeti,
In enkrat f' Tabo gorivstat'.

V' velko Nedelo.

Od Kristusoviga od smerti vstajenja.

1.

Kristuf je 's groba Sam
Prifhel donafhni dan,
Refhil od pekla naf. Alleluja.
Varhi vfi prozh sbeshé,
V' mesto plafhni leté;
Kristuf je 's groba Sam
Prifhel donafhni dan,
V' velikanozhnim zhaf. Alleluja.

2.

Glejte, kakó se fvet'
Njegovih ran vfih pet!
Sdaj On 's fhotorja gre. Alleluja.
Stari Ozhaki bli vjet',
Pelje sdaj vse k' Ozhet'.
Vajvoda Tí 's nebes!
Vodish naf gor' saref;
Angeli k' Teb' hité. Alleluja.

3.

Sgodej v' nedelo v' vert'
Vstal je zhaštit' od smert';
Angelzi so sapel': Alleluja.
Nima vezh bolezhin,
Ran ima svet spomin.
Sjutrej v' nedelo v' vert'
Vstal je zhaštit' od smert',
Mi pak sdaj bomo pel': Alleluja.

4.

Kaj vas, shené, budí?
Kam se takó mudí?
Dan se j' fhe le sasnal. Alleluja.
Jesufa Samiga
Jishemo krishanga,
Masat Njegov' teló,
De bo ohraneno,
Dokler bo gorivstal. Alleluja.

5.

Bodite bres škerbí,
Angel odgovorí;
Jesuf je gorivstal. Alleluja.
Njega so poloshil',
Potler se prezv vernil';
S' Petram vfi pejte sdaj,
Glejte, tam v' Galilej'
Se bo vam vidit' dal. Alleluja.

6.

Ref je vse, kar je vzhil,
K' je s'he na svetu bil; a)
'S'erta je smert in greh. Alleluja.
Blagor nam v' pravi ver'!
Vest hladí sveti mir.
Ref je vse, kar je vzhil,
Preden je kelih pil;
Oshivil je v' treh dneh. Alleluja.

7.

Vsi vesel' vupamo,
De tud' mi pojdemo
'S' groba na sodni dan. Alleluja.
Bomo odshlí trohnob',
'Stali tam na svetlob'.
Vesel' bodímo sdaj,
K' pojdemo v' sveti raj;
Jesuf gre tje pred nam'. Alleluja.

8.

Jesuf je naš Gospod,
Zhe je tud' shel od tod;
'Sej per Ozhet' shiví. Alleluja.
Nofi pred nam bander',
Kazhi Tí glavo ster';
Jesuf, Tí pravi Bog!
Refhi naš is nadlog;
Profimo Tebe vsi. Alleluja.

a) v' podobi zhloveka.

M o l i t u.

Smert fi tel, Bog, satret',
Nam svet' nebó odpret',
Polno je vse sladkost'. Alleluja.
S' gnado nas navdihuj,
Serza k' Seb' poteguj;
Pel' nas poklizane
V' vezhno svelizhanje,
V' mesto bres vse grenkost'. Alleluja.

V' belo Nedelo.

Shege in oblube svetiga kersta.

1.

Sdravo mleko nefkasheno
V' sveti veri vterjeni,
Le resnizo isrozheno
Poshelite kerfheni.
S' tim besedam nagovarja
Zerku v' belo oblezhene; a)
Jesuf pak posdrav' 's altarja
Od svetá odlozhene.

2.

Sveta nam je ta nedela;
Sveto kerfhenih kardel';

a) Kerfheni so bili v' belo oblezheni.

K' naf nedolshnost je objela,
Zerkvi h' troshtu in veselj',
Oh de bi svestó dershalí,
Kar smo tamkej oblubil';
Vselej bi Bogá sposnali,
V' grehe nigdar pervolil'.

3.

Kdo popishe nafho srezho?
Zhisto smo napravljeni,
Sapuštili temno jezho,
Smo na luzh postavleni.
Skerbna mat' naproti pride,
Sprejme naf prav lubesniv',
Varje, de ji kdo ne vjide,
Vezhno pogublen ne bil.

4.

Glej, kakó se slo ponisha!
K' sebi priti nam ne bran';
Moli, vezhkrat naf pokrisha,
Hudiga odganja stran.
Ona nam da sol modrošti,
(Sol jedilam zéno da:)
In skos svete vuzhenosti
Dusha je perhranena.

5.

Mashnik s' flino naf pomashe,
Se dotakne vshef, nosá;
De prijetnost nam pokashe
Do navukov Jesufa.

Tudi s' fhtolo naf pokrije,
V' zerku pelje naf takó,
Ktera varje in perkrije
Verne s' materno fkerbjó.

6.

Tukej naf zhaštitliv' vprašha:
Se hudizhu odpovešh?
Naj se v' teb' svetošt sarafha,
V' boju jenat' vezh ne smefh.
Dalej: Zhe jmašh terdno vero
V' trojn-ediniga Bogá?
Ktera te v' shivlenj' podpera
Bres strahú do sadniga.

7.

Mafhnik te s' vodo kershuje,
Bog rasterga dolshni list;
Greh poverban se sbrifuje,
Gnada boshja te ozhišt'.
She nedolshnost' oblazhilo
Tebi fkerbno isrozhí;
Vero jmej pa sa svetilo
V' terdi temi, v' fred' nozhi.

8.

K' ferzu naj fi vfaki vsame,
Kar se danes govori;
Se v' lubesni sveti vname,
V' dobrih delih naj gori.
Vezhkrat, prosim te, ponovi
Keršne oblube vfako let';
Kadar hodish Jesufovi
Posvezheni kruh prejet.

9.

Mí smo boshji otroz' pošali,
Nafha erbfhna je nebó;
Zhe se bomo le fkasali,
Vredno se bojval' sa to.
Terde vere ne bodímo,
Kakor je bil pred Tomash;
Moj Gospod in Bog! rezímo,
To preshene smoto 'n lash.

10.

Zerku greschnikam pokashe
Kri predrago Jesufa;
Zhe se oblazhil' omashe,
V' nji pregreha mine vfa.
Zhe si bomo sdaj oprali
Zhísto svoje oblazhil',
Bomo tam veselí stali,
In prejeli svoj' plazhil'.

M o l i t u.

Daj nam, Bog, tud' ohraniti,
Kar s' veseljam smo konzhal',
Teb' oblube dopolniti,
Ktere smo ta zhas ravnal'.
Tukej k' svetimu shivlenju
'S Tebe, Jesuf, gre pomozh;
Tamkej v' vezhnim sveselenju
Srezhna bo Velikanozh.

V' II. Nedelo po Velikinozhi.

Jesuf nash dober pastir.

1.

Jest sim en dober, svet pastir,
Sam Jesuf osnanuje;
Pernesem vam preslahtni mir,
Kter serza sveseluje.
Sveseli, Jesuf, Svoje ovzé,
Po Teb' jim hrepení serzé.

2.

Pastir je vse strani obshel,
Ni zlo nobene sgreshil;
In sadnizh je sa nas terpel,
De b' nas od greha refhil.
Lubesen sveta v' Njem gori,
In nas svelizhane sturí.

3.

Kaj bodem Teb' pastirzhik moj,
Sa to dobroto dala?
Skerbnó Ti hodish pred manoj,
De sad ne bom ostala,
Me varjesh, pafesh v' dobrim kraj',
Tí mojga sdravja svest zhuvaj.

4.

Tí mene ino vse posnash,
Nam vezhno dafh shivlenje;
Tí nizh ne terjash, ampak dafh,
Nam tarefh poshelenje.

Lubesen Tvoja in modrost
Shivlenju nashmu da sladkost.

5.

Nigdar pred volkam ne beshifh,
De Teb' ovaz ne vsame;
S' mogozhno roko naf dershifh,
Lubesen naf prevsame.
Od Tebe naf nigdar ne lozh'
Zhloveshka sapa, pekla mozh.

6.

Najemnik od ovaz beshi,
Zhe volk med zhedo pride,
Nikol she sa - nje maral ni,
De le on sam odjide.
Al' Ti si David; ovna rop
Istergash levu 's strashnih sob.

7.

Pastirja moremo sposnat'
Sa svojga refhenika,
S' obilno hvalo povishvat'
Vsih dush osdravlenika.
Prijetni glas Njegovih vust
Nam da sladkost nebes okust'.

8.

Po sgledu Jesusa stopinj
Svesto naprej hodimo,
Sapustil nam je Svoj spomin,
Le voljo Mu spolnimo.

Sej sa - nj terpeti vse britkost
Ovzam Njegovim ni grenkost.

9.

Nefrezhen oh je dushe slan,
Zhe Jesus je ne vodi;
Sa njeni serzhni mir je djan,
Od greha v' grehe hodi.
Greh, njena frezha, njena zhasť,
Jo vershe v' pekla vezhno last.

10.

Sdaj poslusajte dushe vse
Od hleva prezh odgnane;
Sposnajte, oberníte se,
V' Njegov' lubesni vshgane.
Sej ref val lubi in sposná,
Sa val shivlenje Svoje da.

11.

Nash Jesus misli tud' na val,
Narodi, vam k' veselju;
Sej kmalo pride tisti zhasť,
V' Svoj hlev val bo perpelal,
De bo en hlev in en pastir,
Kjer raste serz preslahtni mir.

M o l i t u.

Povsdignil si poterti svet
O Jesus, s' ponishvanjam,
Veselja vedno daj prijet'
Med sdajnim preselvanjam.

Obsojene naf k' pogublenj'
Perpeli k' vezhnimu shivlenj'.

V' III. Nedelo po Velikinozhi.

Opominvanje k' poterpeshlivoſti v' vupanju vezhniga
veselja.

1.

Zhes majhno ne bote Me vidli,
Vam bodem ſkos ſmert oduset;
Zhes majhno me bodete vidli,
Ker pojdem nasaj jeſt k' Ozhet'.
Ta zhaſ pa le s' voljo terpiſte;
Zhes majhno, vi jogri me vidte.

2.

Prelubi! vi bote jokali,
Ker kelih terplenja bom pil;
V' teshavah ſe bote plakali,
Med tim ſe bo ſvet veſelil.
Le s' voljo ta zhaſ preneſite,
Zhes majhno s' veſeljam Me vidte.

3.

Tud' shena obzhut' bolezhine,
Hudó na porod' ſe j' godí:
Ne miſli vezh, k' ura nje mine,
Veſela, k' otroka rodi.

Vam shaloſt ſe bo ſpreobernila,
S' veſeljam ſerze napolnila.

4.

Teshave nam Jeſuf obeta,
Preganjanje, ſgubo in mezh;
'S tih krona nebefhka ſe ſpleta,
Kjer teſhe in ſhaloſt' ni vezh.
O verni! ſhe majhno terpite,
Zheſ majhno Me ſupet tam vidte.

5.

Pezh delo lonzharjovo ſkuſha,
Pravizhne ſkuſhnjava, britkoſt;
Od greha ſe zhiſti v' tim' duſha,
Doſeſhe potrebno ſvetoſt.
To kratko terplenje, duſhize,
Noſite ſa vezhne ſladzhize.

6.

Zhe hozheſh ti brumno ſhiveti,
Lubiti reſnizhno Boga:
Preganjanje moreſh terpeti,
Velik' ſanizhvanja ſvetà.
Obilno prihodno veſelje
Preſeſhe poſemliſke ſhèlje.

7.

Glej kmeta! ſ' ſavupanjam zhaka
Na poſni in ſgodejni deſh;
Kar vupa, ſ' veſeljam perzhaka,
Vſo polno pſhenizo in reſh.

Takó - le tud' vi poterpíte:
,S' tim vupanjam se tolashíte.

8.

Tud' vere sazhetnik spolnuje,
Kar Ozhe Mu rezhe terpet';
Do sadniga zlo se vojskuje,
Umerje na krishu raspet.
Bodímo voljni v' bolezhinah,
Hodímo po Njega stopinjah,

9.

O blagor vam, k' bodo vas kleli,
Vse hudo zhes vas govoril';
Vas flekli, nevsmilen' raspeli,
Volkovi ovzhize moril'.
Sa take britkost' na telefih
Je obilno plazhilo v' nebefih,

10.

Na nóge sdaj, verni kristjani,
Sa krishe poprimte svestó;
Bodíte volj' boshji vsi vdani,
De bote dobili nebó,
S' velikim savupanjam vera
Pravizhniga v' boju podpera.

11.

Tud' makeshe lastne lubesni
Odganja nam oginj britkost;
Osdravi vse dushne bolesni,
Po timu nastopi sladkost.

Zhes svesde na svete vishave
Se grede skos krishe 'n teshave.

M o l i t u.

Bog! daj nam sgublenim refnizo
In njeno svetlobo sposnat',
De najdemo s' sveto pravizo
Per Teb' opravizhenja sad,
De bodemo greh sovrashili,
In Tebe spodobno lubili.

V' IV. Nedelo po Velikinozhi.

Po Evangelju.

1.

To naj vas nikar ne shali,
Zhe se tud' od vas ravnam;
Sej sami ne bote ostali,
Zhe se Jest k' Ozhet' podam;
Vam povem: She dobro je sa vas.

2.

Shaloft je ferzé topila,
K' jim je to na snanje dal,
Usta jim je saklenila,
De Ga niso she vprashal':
Lubi Mojster! kam pa gresb od nas?.

3.

Jest vam poshlem poterdnika,
Kadar pridem u nebo;
Vse refnize vuzhenika;
Zhe ne pojdem, Ga ne bo.
Poshli, poshli svetiga Duhá.

4.

Judje niso Men' verjeli,
Moj' besed' se niso vdal';
Zlo na krish so Me raspeli,
To krivizo bjo sposnal',
Ker k' Ozhetu pojdem is svetá.

5.

Moja mozh je obfodila
Hudga vajvoda svetá;
To bo semlja kmal' zhutila,
V' duhu prerojena vsa,
De je satan sgubil vso oblast.

6.

Sdaj fhe niste rasvetleni,
Vuma tema je na pot';
Od Duhá rasveseleni
Bote refheni 's pomot.
Sveti Duh! serzá se nam polast'.

7.

On bo 's Mojga vsel in pravil,
Prerokvanje osnanoval;
Vse slabosti vam osdravil,

Mojo zhaſt bo povifhval
Vſih ſkrivnoſt preſhlahten vuzhenik.

8.

Nafha pamet je oflepela,
Al' njo ſveti Duh vuzhí;
In od Njega bo prijela
V' shivi veri doſt mozhi.
Pridi ſkorej k' nam, o pomozhnik!

9.

Od Ozheta nam poſhila
Jesuf ſvetiga Duhá;
Hudobija bi branila
Vernikam prijeti Ga.
Verni zhlovek! sdaj ferzé perprav'!

10.

Sdaj ſapuſti ſvoje grehe,
Oh nezhiſtoſti ſe var';
Nameſti naj greſhne ſmehe
,Sveti Duh, nebefhki dar;
Mozhno te podpera v' terd' ſkuſhnjav'.

11.

Prav derſhímo, kar nam kaſhe
,Sveta vera Jesufa;
,Svet naſ moti, ſvet nam laſhe
V' dopolnenju del meſá,
,Svet je ſojen in tovarſhi s' njim.

M o l i t u .

Bog! Ti vernim dasi edinoſt,
Daj po pot' ſapovd hitet';
Daj po timu ſavuplivoſt,
Po kar rezheſh hrepenet'.
Blagor v' Tebi potolaſhenim!

Nafhe ſerza k' ſeb' perveſhi,
De per Teb' oſtanemo,
De po sdajni filni teſhi
Prav' veſelje najdemo.
Pridi in dodel' to ſveti Duh!

V' V. Nedelo po Velikinozhi.

Od ſavuplive proſhnje.

1.

Per Ozhetu vſe jiſhíte,
V' Mojmu Jmenu Ga proſíte,
Kar je treba, vam bo dal,
Vſelej rad na ſtrani ſtal.
Jeſuſ k' proſhnji naſ perganja,
Miloſt ſvojo vſim naklanja,
Nam ſavupanje budí,
Zhe ſe proſi, ſe dobí.

2.

Ví do sdaj v' potreb' in fili
Níste v' Mojmu jmen' profili,
S' profhnjo bodete prejel',
Tiga bote prav vesel'.
Kot otroz' se perblishujte,
S' vupanjam Ga povíshujte;
Ozhe Svoje otroke lub',
In dobrote jim ponud'.

3.

O sakaj bi ne profili?
Ker se rad zhes naš usmili;
Perporozhajmo se Mu
Skos Njegoviga Sinú,
Kter je rojen od Ozheta,
Svoje gnade nam obeta;
On je fhel nasaj k' Ozhet',
Enkrat pride fodit svet.

4.

Profhnje pred-nj poloshímo,
Savuplivo potoshimo,
Kar naš pezhe in teshí,
Jesuf naš takó vuzhí.
Kaj se bomo Ozheta bali?
Bomo otrozi stran beshali?
V' Svojmu Sinu fredniku
Skashe milost gresfniku.

5.

Kdor se na Bogá sanese,
Mu savupanje pernese

Od Boga velik' sadú;
Raste, ko per vod' drevó.
K' vodi dela korenine,
Ne slabí od urozhine,
V' sufhi bode seleníl,
In obilni sad rodil.

6.

Savuplivoſt napeluje,
K' Bogu serza povsdiguje,
Zhe pomozh nam odleti,
Ker naſ zhlovek sapuſti,
Oh serzé bo, v' Bog' veseló,
K' njemu supet hrepenélo,
Ker od Njega vſe dobí,
Kar s' savupanjam shelí.

M o l i t u.

Bog! dobrota 's Tebe svira,
Dobre miſli 'n shiva vera:
Próſimo v' ponishnoſti,
Daj nam gnad v' obilnoſti;
Tvoje ſveto navdihvanje,
Zhíſtih rok povsdigovanje
Je ſaſluſhik Tvojih ran,
Nam k' veselju v' ſodni dan.

V' VI. Nedelo po Velikinozhi.

Perpravlanje sa f. Duha.

1.

Kdor bo Mene pred svetam
Odrešhenika sposnal:
Tiga bom pred Ozhetam
„Svojiga jogra jmenval.
Zhe se framuje,
Men' odmikuje,
Tud' Mene bo taziga fram.

2.

Bres strahú Ga sposnati,
Njega ponishnost, krotkost;
Zhašt pred svetam Mu dati,
To je vsih vernih dolshnost.
Verni kristjani,
S' duham navdani,
Sdihujejo k' Jesufu v' hram.

3.

Le sa Jesufam hodi,
'S serza se Njemu podaj;
„Strah posvetni odpodi,
Njega s' besedo sposnaj.
Brumno shivljenje,
Voljno terplenje
Vsim sveto lubesen osnan'.

4.

Glej, pred kralji so Njega
Jogri sposnali ferzhno;
Osnanvali so Tiga,
Kter jih je lubil sveščó,
Dali telefa
So sa nebefa,
Do smerti so vupali va-nj.

5.

Zhe lubesen presveta
V' ferzu kristjana gori:
Tudi dufha v' nji vneta
Hude sheljé pomori.
Dol' se versimo,
Shelno prošimo
Sa gnado vsi svetga Duhá.

6.

Binshten prasník se blisha,
Prasník je svetga Duhá,
Kter prijetno naš visha,
Daja sposnati Bogá.
S ferza sheleti,
Njega prijeti,
Prošimo ta teden Bogá.

7.

Glej, hodil' so vuzhenzi
V' tempel s' Marijo pogost';
Pil' per shivim studenzi
V' shelnih molitvah svetost.

Beshi 's fuhote a)
V' dufhne samote,
In tamkej se vredno perprav'.

8.

Svet Duh lubi tud' spravo,
Ozhe lubesni 'n mirú;
Le f' pokoro to pravo
Bodesh ureden darú.
S' blishnim se spravi,
Brata posdravi,
Od greha fi dufho ozhist'.

9.

Gladko pot naredímo
S' almoshno, s' postam takó,
Vse pozhutke krotímo,
Zerku nas spomni na to:
Post osnanuje,
Moli in zhuje,
S' velikim sheljam Ga posdrav'.

M o l i t u.

Bog! nikar se ne ferdi,
Tud' nam po grehih ne stur';
Nafho voljo poterdi,
V' brumnost' odperaj nam dur.

a) s' mnogimi skerbmi svetá rastreseniga shivlenja,
bodi bol sam, de bo loshej dusha kaj svetiga,
boshjiga spremishlovala.

„Svoje postave
V' serza pushave
Sapish' nesbrislívo svet Duh.

V' Binshtno Nedelo.

„Sveta pergodba danashniga dneva.

1.

Oh, Jesuf je sapustil revni svet,
Zhashtitlivo je bil v' nebesa vset;
K' „Svojmu Ozhetu nasaj je shel,
De b' svetiga Duhá od tam poslal.

2.

Vuzhenzi Jesufov' so bli ta dan
V' Jerusalem' v' molitvi skupej sbran',
Terdno savupali so v' Bogá,
Shelel' ponishno svetiga Duhá.

3.

Ta velik dan, k' je ura bla devet,
Je sveti Duh vuzhenzov sto 'n dvajset
S' „Svojo resnizo 'n mozhjó navdal,
Njih serza je pa v' „Svoj' lubesni vshgal.

4.

En velk vihár zhes hisho perletí,
Vuzhenze v' miru sbrane spreletí;
Glej, nad ulakim se plemen svet';
Jesike snajo vsih ludi po svet'.

5.

Svet Duh vuzhenze hitro prerodí,
Vuzhene, modre v' Bogu naredí;
Pred so bojezhi, in vſi plaſhni,
Strahú pred Judmi sdaj v' njih ſerzih ni.

6.

Apoſtelní ſe vſi po ſvet' ſkropé,
Od Jeſufa lubesni vſi goré;
Ajdam pokashejo pot mirú,
V' preſhlahtni druſhbi Ozheta in Sinú.

7.

Vuzhé jih: Jeſuf je odreſhenik,
Na konz ſvetá bo vſih ludi ſodnik;
Sdaj poſluſhajte, kar govori,
V' Njegov' lubesni naj ſerzé gori.

8.

Katolſhka zerku Njega tú zhaſí,
Vterjena na dvanajſt ſtebreh ſtojí;
Njo raſvetluje reſnizhni Duh,
Sveſtó ſhegnuje Jeſuf, reſhni Bog.

9.

Sheliſh prijeti ſvetiga Duhá,
Sato preſheni grehe is ſerzá,
Potler poſluſhaj, kar te vuzhí,
In lub' Bogá oh zhes uſe rezhí.

M o l i t u.

Donafhni dan fi, Bog, zhes naf rasli!
Oh svetiga Duhá, deb' naf vuzhil;
Daj nam po Njemu pravizhnim bit'
Njegove sladke troshte sadobit'.

V' I. Nedelo po Binfhtih.

Super grehe jesika.

1.

P oslufhajte, o krifljani,
Bres lubesni vfi mertví;
Ne bodíte vezh saspani,
Proti blishnimu merslí.
Jesuf milost perporozha,
In ferzé rasveselí;
Svojo gnado nam isrozha,
Ter plazhil' sa to delí.

2.

Dobri, vsmileni bodíte,
Kakor Ozhe vash nebeshk';
Svojih blishnih ne sodíte,
Zhe so padli po zhloveshk'.
V' zhimur svojga brata sodish,
Sodish sebe, in slabost;
Menish, de bres greha hodish?
Ves popolnoma v' svetost'.

3.

Drugih tud' ne pogubíte,
De ne bote pogublen';
Rad' samere odpušíte,
Greh' vam bodo odpušhen'.
Bog ne daja majhne mere,
S' verham, zhés tekozho da
Timu, k' odpuší samere,
Blishnimu rokó podá.

4.

Ref, nekter le bratu hozhe
Vsak pesdir 's ozhefa vset':
Glej hinavza! sam pa nozhe
Bruna feb' 's ozhefa sdret':
On presod' njegovo djanje,
Mu sarajta vse sa greh;
Lash, krivizo, persegánje
,Sebi vrajta v' majhni sleg.

5.

Sveto písmo nam sprizhuje,
De s' jesikam se gresbí,
Zhe opravlja, obrekuje,
Blishniga nalafh jesí.
Majhna jískra, mozh velika,
Ze le gojsde pokonzhá;
Glej ognjeno mozh jesika,
Mirne ludstva v' boj ravná.

6.

Glej, Bogá s' jesikam hvalish,
Blagor tebi, vsaki dan;
Blishniga pa kolnesih, shalish,
Se spodobi to, kristijan?
Sadnizh padesh fhe v' gnufohe,
Tebe svet ne bo zhasil;
Zhe ne bofh ferzá hudobe
In jesika prav krotíl.

7.

Zhe pa mislish, de si brumen,
In jesika ne bersdash;
Tí se v' mislih, kot nevumen,
S' prasno brumnostjo golfash.
Kak' odgovor bomo dali
Od toshlivih besedi?
Kak' pred tistim trepetali,
Kter na sodnim stol' sedi?

8.

Terde sódbe zlo med smeham
Sdaj zhes brate spletamo;
Mal' shalujemo nad greham,
Nov' shivlenje obetamo.
Nekerfhansko to shivlenje
Boshjo gnado posufhi;
Nam odverne spreobernenje,
In lubesen sadufhi.

9.

Moremo se preroditi,
Bol molzhezhnosti se vdat';

Hude misli v' serz' krotiti,
Svoje vušta obersdat'.
Vemo, de Bogú dopade,
Zhe se greslnik Ga boji.
Is lubesni vse navade
Vušt in serza sapuští.

M o l i t u.

Bog! mi zhutimo slabosti,
K' Teb' po gnadi vpijemo;
Ti si Ozhe vse terdnosti,
Daj, de vsi jo vshijemo.
Ti ozhisti nashe dela,
Slabo voljo operaj tud';
De bo dušha v' Teb' vesela,
V' nji lubesen vedno bud'.

V' II. Nedelo po Binshtih.

Od sladkosti svete vezherje, ali od s. Obhajila.

1.

Pastir je vmerl sa zhedo zlo na krish',
Od nas povsdignen shiví v' Ozhetov' hish;
Jesuf grede
Szer od zhede,
Pa 's krotkosti
U britkosti
Nas ovzhiz nigdar ne sapuští.

2.

Al' preden hozhe naf vseti v' Svojo zhašt,
Je Sebe vernim sapuštíl v' sveto lašt;

Is lubesni
Od bolesni
Naf osdravlat
In perpravlat

Sa stanvanje polno vse zhaští.

3.

Sdaj ni potreba na dalezih rok stegvat',
'Tud' ne po dalnimu morju Ga jiskat';

Sam Se daja,
Naf navdaja;
Všim se blisha
'S paradisha,

Shelnim serzam se v' lubešni da.

4.

Altar nam kashe Njegovo visokost,
Presveti kruh rasodeva to skrivnost;

Oginj sveti,
K' naf obšveti,
'S Njega shviga,
Serza vshiga,

Kdor se v' svestih sheljah Njemu vda.

5.

Lubesni sharki od Jesufa puhté,
Kdor Njega vshiva, neskonzhno sveselé;

Sladke rane
Dufhi dane,

Tud' bolezh
In pezhhezhe,
Od sladkosti dufha trepetá.

6.

Rasódeníte nam dufhe to sladkost,
Lubesni Jesufa zhišto spezhenost;

Od veselja

Sveta shelja

Snotrej pezhhe,

Kjekej tezhe,

Kjer nje shenin prebivalshe jmá.

7.

Moj lubi shenin! prefladko dufh jedil'!
Kdaj bodesh v' moje serzé kaj troshta vlil'?

V' Teb' se vname,

Te objame

Moja dufha,

K' Te okufha.

Mozhno, mozhno vlez' me k' ,Seb' na altar.

8.

V' nebesih enkrat Te gledati shelim,

V' preshlahtnim vupanju k' Tebi hrepenim;

Tí me deni

In sakleni

V' Tvojo milost

In edinost,

Kadar prejmem ta nebeski dar.

9.

Vse naf k' vezherji lepó, svestó ravnash,
Prijetno svatovshno ,Svojim svatam dash;

Vse naš vabish,
Ne posabish
Revni, bolni,
Slepi, hromi;
S' svatmi hozhešh hišho napolnit'.

M o l i t u.

Gospod! daj nam, de se bomo Tebe bal',
Sapovdam Tvojim se le 's lubesni vdal';
Ti naš vodish,
Pred nam hodish;
Greh rasderash,
Naš podperash,
Daj se vernim tam v' lepoti vidt'.

V' III. Nedelo po Binfhtih.

Pastir Jēsus jišhe sgubleno ovzó, grešnika,

1.

Pastirzhik svet ovzó sgubi,
K' je Njega veselila;
Al' sdaj povšot sa njo hiti,
De b' smerti ne šturila;
Po oštrim kamnju, ternju gré,
Vse ranjene imá nogé.

2.

Ves spehan, truden se poti,
Po polj' in gojsdih teka;
Ne boj se, luba ovzhiza ti,
Nikar Sinu zhloveka.
Ovzhiza, ovzhiza! sdaj se oglaš'!
Bres Mene se nikjer ne paš'.

3.

Al' si ovzhizo kje sledil?
Popotnika uprašha;
Tí si v' dolin', na gorah bil,
Kjer je samotna pašha.
Predraga ovzhiza! kje shivish!
V' kater' pufhavi kol tizhish?

4.

Ne jishhi jo, pastirzhik svet,
Prevezh se bodesh ranil;
De bosh devet 'n devetdeset
Ovzhiz saj volku vbranal.
Glej ena fama vredna ni,
De tolk pastir sa njo terpi.

5.

Mozhnó shaluje po ovzhiz',
Jo klizhe v' Svoj' britkošti;
Oberní k' Meni se v' refniz',
Na pašho vse fladkošti.
Jo klizhe shelno nozh in dan
U bolezhin' kervavíh ran.

6.

Svestó je fhel veliko dni,
Se trudil sa ovzhizo;
In ker od hoje nehal ni,
Je najdel to frotizo.
Globoko v' blatu she tizhí,
Le noter lese, mil' jezhí.

7.

In kar saflish' pastirjov' glaf,
Je mili glaf sagnala;
Shivljenje in svoj revni zhaf
Bi bila v' blat' konzhalala.
Ovzhiza sdaj Ga veseli,
Serzé vezh Njega ne boli.

8.

Povsot ima veliko ran,
Na zhelu pot kervavi;
Al' vender stopi k' nji na stran,
S' veseljam jo posdravi;
In s' krisham refhi jo takó
Pastir prijasno in svestó.

9.

Jo vmije, de je kakor sneg,
Perferzhno jo kufhuje,
Nasaj jo k' zhedi nese v' tek',
Serzé Mu poskakuje;
V' narozhju Njega ne teshí,
Per Svoji zhed' jo odloshí.

10.

Od Tebe sim se jest podal,
O Jesuf! Te sapustil;
Ker si shivljenje sa - me dal,
Na krishu dusho spustil.
Men' pere grehe Tvoja kri,
She gnada naj me porosi.

11.

Preterpel si velik' britkost,
Zlo smert prestal si sa - me:
Gospod! she nosi me v' slabost',
De gnada me objame,
De bodem hodil, Jesuf moj,
Svestó v' lubesni sa Taboj.

M o l i t u.

O Bog! bres Tebe ni terdnost',
Svetost se hitro vmaja:
S' savupanjem opri slabost',
De milost nas sprehaia,
De b' té dobrote tolk' lubil',
De b' boljshih, vezhnih ne sgubil'.

V' IV. Nedelo po Binfhtih.

Od ponishnosti.

1.

Gospod! o pojdi ven od mene,
Pojd' od mene gresbnika,

Ker v' meni zhednost' ni nobene,
Vredne tiga zhudesha.
Glej, Petra j' grosa spreletela,
'S njega sgine vsa serzhnost';
Ponishnost je serzé prevsela,
V' shiv' sposna tolkanj slabost.

2.

Vsi shivoverni! poslusajte,
Revesh, bogat, star in mlad!
Pred Bogam vsi se ponishvajte,
Savuplivo ino rad'.
Per Njem ponishen milost najde,
Taki Njega prav zhasli;
Od prave pot' nigdar ne sajde,
Bog ga varje ran veli.

3.

Ponishna profhnja ta predere
Vse meglé in visokost',
Zhe greschnik profi, ga opere
Milost boshja od slabost.
Ne bodi v' timu radoveden,
Kar zhes tvojo pamet gre,
De bodesh boshjih gnad ureden,
K' tebe mozhniga sturé.

4.

Zhe se ne bote spreobernili,
Ratal' kakor dete to,
Serzé prevsetno v' feb' redili:
Bo saperto vam nebó.

Ponishen, ta je kakor dete,
Le posleden, sanizhvan;
Al' enkrat bo pershtet med svete,
Med isvolene bo djan.

5.

Hinavsko tvoje ponishvanje
V' ferzu polno je svijazh;
Hudobno tvoje perlisvanje
Sveto zhednost le popazh'.
Ref tvoje okó perprosto gleda,
Pa ne vidi samih tla,
Ker tebi bratova beseda
In stopinja ni odshla. a)

6.

Pred Bogam se je v' nizh devala
Brumna Estra vsaki dan;
Lepó se kralju napravlala
Sa rojakov frezhen stan. b)
Kraljeve krone ni lubila
V' svojmu ferzu brumnimu,
Se ni v' obilnost' veselila,
Vša le v' Bógu svojimu.

7.

Sakaj se bomo napihvali?
Kar imámo, smo prijel';
Se mar ne bomo fhtrafing bali
Oh savol' shelja in del?

a) V' tla gledash, vender vidish blishniga, kaj dela in govori. b) De bi kralj Asuerus Judov, nje rojakov, ne moril.

Vsakdajne smote 'n padze fhtejmo,
Ker slabost naš obleti;
Le v' dno ferzá svestó poglejmo,
De she nismo tak' sveti.

8.

Kdor sebe tukej ponishuje
V' govorjenju ino djanj':
Ga Bog gotovo povishuje,
In fkerbí kot Ozhe, sa - nj.
Po ferzu Petra se je slila
,Sveta vera, sazhne rast';
Mu rib perpelje bres fhtevila
In Apostelnov oblast.

M o l i t u.

Daj nam Gospod, de bodo tekle
Mirno vse rezhí naprej,
De bi teshave naš ne pekle,
Zerkvi sveti mir podaj.
Nevredni smo; pa Tí naš sturi
Prav ponishne in krotké,
In peli naš skos smertne duri
V' Tvoje Ozhetove roké.

V' V. Nedelo po Binsfhtih.

Navuk od jese.

1.

Dobrota boshja je velika,
Veliko vsmilenje;

S' teshavam' naf k' pokor' permika,
Svestó perfilene.
Praviza boshja pa fhtrafuje,
Po vrednost' pokorí,
Zhe kdo nad blishnim se mashuje,
Krivó ga rasferdí.

2.

Ne rezi bratu 's jese: Raka,
Podobo boshjo jmá;
Ne majhna hudobija taka
Ofkruni blishniga,
De tam bres milost' boshja jesa
Teb' sodbe ne sturí,
Te v' strashnimu plemenu pesa,
Na vezhno te morí.

3.

Nektera jesa je tud' sveta,
To je, savol Bogá;
Shelí, de b' smota bila vseta
In greh od blishniga.
Tud' Jesuf se je bil sagrosil,
Vse kupze 's templa sgnal;
Menvavzam dnarje je rastrosil,
Svoj tempel posvezhval.

4.

Zhes gresfnike se ne jesiti,
Zhes grehe le samó;
'S lubesni jih lepó svariti,
Velik' pomaga to.

Ne veste, Jesuf jogram pravi,
Duhá ste takšhniga;
Sej nisim prishel, she perštavi,
Konzhati kakšhniga.

5.

Bogú sovrashtvo ne dopade,
Takó nam Jesuf prav';
Odtegne takim Svoje gnade,
Kter se le ne sprav'.
Je šturil blishen teb' krivizo,
Poterpeshlivo nos';
Si sam kaj kriv', ponud' desnizo,
Sa odpušhanje prof'.

6.

Nevredno vselej se obhajash,
Zhe ti sovrashtvo jmásh,
Hudizhu svojo dusho sdajash,
Se v' vezhno smert podásh.
O šegni se po boshji milost',
Ker pridešh pred altar;
S' sovrashnikam u svet' edinost'
Pernešh v' mir' svoj dar.

7.

Zhes jeso hujšhi ni sverine,
Sovrashtvo 'n šerd redí;
Kakó velike bolezhine
Od snotraj naredí!
Poslušhaj zhlovek, teb' pomaga,
Zhe v' mir' na svet' shivish;
Naturo gnada she premaga,
De dushe ne sgubish.

8.

Tud' Jesuf supet prav: Vuzhíte
Od Mene se krotkost';
S' ponishnim ferzam rad' molzhíte,
To da mirú fladkost.
Prevseten vedno se prepira,
Ker misli, de je svet;
In ker edinost mirnim sdera,
Shiví teshkó na svet'.

9.

Tud' svojga Mojstra si postavi
Velikrat pred ozhí;
Njegov' isgled tí dušho sdravi,
Je sturil, kar te vzhí.
Ne kolne Svojga isdajavza,
In krish s' veseljam nos';
On lubi Svoje preganjavze,
Ozheta sa - nje prof'.

10.

Rasferdi se zhes lastno jeso,
Premagat' se ne daj;
S' ponishnim Mojstram stur' saveso,
K' molitvi se podaj;
Zhes grehe delaj rad pokoro,
Le vero jmej na stran';
Premagal bošh slabó naturo,
'Sam Jesuf te ohran'.

M o l i t u.

Daj nam dosezhi, Bog, dobrote,
Oblubil si jih nam;
Lubesni svete daj gorkote
Nam revnim gresnikam.
Pokash' dobrote Svoje pashe,
Vse k' Tebi vlezhejo:
Nebes darovi shelje nashe
Per Teb' preseshejo.

V' VI. Nedelo po Binshtih.

Po Evangelju — zerkvene shege.

1.

Kdo bode popisal veselje
Tih dobrih, perprostih ljudi?
Katerim nash Jesus vse shelje
Do Sebe mogozhno budí.
Le pridte, poglejte,
Otrokam povejte:
Sa Jesusam hodt' je fladkó.

2.

Okoli shter tavshent jih pride
Poslushat lep Jesusov' glas;
Vsa mnoshza se bliso k' Njem side,
In na - se posabi tist zhas.

Ker Njega vsa truma
Poslusna bres shuma,
Jim rata ferzé prav mehkó.

3.

Zhes mnoshizo lazhno se vsmili,
Ne more tak' slabih spuſtit';
Mal' kruha poshegna v' ti fili,
Jih zhudno s' dobroto nasit'.
Na duſh' podvuzheni,
Na truplu vterjèni
Veseli od Njega gredó.

4.

Po Jesufa sgledu shegnuje
Tud' zerku nam mnoge rezhí;
R' duhovnimu prid' posvezhuje,
Odganja sovrashne mozhi.
Pred Njim se ponisha,
Ter mol' in pokrisha
Jih s' krisham; to verni vedó.

5.

Nevumen pa to sasmehuje,
Kar njega rasvum obteshí; a)
Al' brumen, ta zerku spofhtuje,
Nje shege ponishno dersbí.
'S oblasti zerkvene,
In proshnje ognjene
Isvira nam boshja pomozh.

a) Mu je teshkó in superno rasvuméti.

6.

Bog Ozhe s' veseljam pogleda
Krish Svojga edinga Sinu,
In zerku Ga profi s' besedo,
De shegna nam dusho 'n telo.
Njegovo terplenje,
Velik' saflushenje
Naf s' gnado obilno pomozh'.

7.

Prekanjeno naf salesuje
S' nastavam nezhišta poshašt;
Al' zerku sol, vodo shegnuje,
Odganja shkodljivo oblašt.
To v' boshjimu jmenu,
In k' svetmu namenu,
Savupanje vernim budí.

8.

Ne jishi posemlifke frezhe
Skos té posvezhene rezhi;
Le jishi lubesni gorezhe,
Sa brumnost nebesшке mozhi.
Sapuști vse vrashe,
Svet navuk ti kashe,
De vrasha duhá pogubí.

9.

Glej, zerku vse shege raslaga
Nam vernim kristjanam lepó;
Svet raj nam dosezhi pomaga,
Ohrani nam dusho 'n telo.

Le mafhnike oprafhaj,
Se na - nje sanafhaj,
V' refnizi te bodo vterdil'.

M o l i t u.

Le 's Tebe, Bog, dobro vse svira,
Omezhi nam nafhe ferzé,
De bode zvedéla v' naf vera,
Povifhala Tvoje imé.
Sovrashnikov vari
Po milofti ftari
De bomo le Tebe lubil'.

V' VII. Nedelo po Binfhtih.

Od kerfhanfke modrofti.

1.

Kristijan! zhe hozhefh hoditi
Prav varno po fvet',
Modroft tí morefh lubiti,
In 's ferza shelet'.
Kdor jo jifhe, jo najde,
Bog jo nobenmu ne krat';
Jo da, de zhlovek ne sajde,
Pa jo ne potrat'.

2.

Modroft da vernim fvetlobo,
Potrebno povfot;

Odganja zhištim gnušobo,
Jim sveti po pot'.
Vezh' lepota je njena,
Kakor je zhišto slató;
Tud' shlahtnih kamenov zena
Je dalezh pod njó.

3.

Pernese dolgo shivljenje,
Bogaštvo in zhašt,
Na svetu obveselenje,
Na tronu oblašt.
Tvoje sveto stanvanje
Svolene rasveselí;
Oh tebe nashe sdihtvanje
Vsak dan poshelí.

4.

Tud' Jesuf perporozhuje
Nam sveto modrošt,
Sveštó v' nevarnosti zhuje,
Naf varje v' britkošt'.
Bodi kazhje modrošti,
Glej okol sebe povsot:
Kakor golobiz perprošti
Se vári vsih smot.

5.

Oh kolk prerokov lashnivih
Je vedno med nam;
Tovaršhov prav sapelivih
Je tukej in tam.

'S del se taki sposnajo,
Jesuf takó naš vuzhí,
Drevó tud' sadja ne sdaja,
Zhe nima mozhí.

6.

Se dajo grosdi difhezhi
Is ternja nabrat'?
Rodí mar fige bodezhi
Bresfadni ofat?
Brumen s' fvetim shivlenjam
Hudiga nizh ne sturí;
Hudoben she f' hrepenenjam
Vse dobro morí.

7.

Oh sodba strashna in terda
Zhes slabo drevó
Je polna boshjiga ferda,
Zhe sadja ne bo.
Glej, posekal' ga bodo,
V' ognju bo moglo goreť;
Prevdari, greslnik, to shkodo,
V' prihodnimu fvet'.

8.

Al' menish: Bog famò gleda
Na sdihlej ferzá?
Le delo, ne le beseda
Per Njemu veljá.
'Stur' nebeshkiga Ozheta
Voljo presveto vselej;

Glej, to fhe le tebi obeta
V' nebefih svet raj.

9.

Gospoda vedno se bati
Je prava modrost,
Kristjan! pred greham besháti,
Je ref vuzhenost.
Ta bo tebe branila,
K' pride sovrashnikov roj;
In kadar bode zhutila
Natura terd boj.

M o l i t u.

O Bog! naf Tvoja previdnost
Nigdar ne golfá;
S' mozhjó 'n sladkostjo po milost'
Vse modro ravná:
Nam odverni fhkodlivo,
In kar je dobro, dodel';
De bomo vfi savuplivo
Po Teb' hrepenel'.

V' VIII. Nedelo po Binfhtih.

Vterdite fi s' dobrimi deli svoje svelizhanje.

1.

N e oberni svojga obrasa
Od saref potrebniga;

Refh' od lakote 'no mrasa
Vreden in nevredniga.
V' dan potrebe si nabere
Zhlovek prav velik' plazhil';
Svese greha mu rasdere
Revnim dano posodil'.

2.

Ali zhutifh ti teshave,
Ktere revesh vedno zhut'?
Bogatinz! posnash skufhnjave,
Is katerim je obsut?
Dobro revesham sturiti,
Tebe Jesus f' tim vuzhi;
Enkrat sveti raj dobiti,
Tebe k' milosti mezhí.

3.

Bogat zhlovek gospodarja,
Ker je bil nesvest, odstav';
Sapravlivz ta nima dnarja,
In bo rajtengo dajal.
Ena pot mu she ostane,
Si perjatile naredí;
Kadar mu hishvanje vsame,
Shivesh saj per njih dobi.

4.

Zhe naf Bog odstavit' hozhe
Od hishvanja zhasniga:
Nam obstati ni mogozhe
Savol greha nashiga.

Almoshna sa naf plazhuje,
In priyatlov najdit' da;
Vsmilen tam per njih stanuje,
Ves ozhifhen od dolgá.

5.

De bosh najdel povrazhilo,
Dobro stur' pravizhnimu;
Tud' obilno da plazhilo;
Kar podash ponishnimu.
Vsmileno rokó odperaj
S' voljnim ferzam vsmilenmu;
Na telef' in dufh' operaj
Vse slabosti dobrimu.

6.

Tiga pa nikar s' obrasam
Polnim shalost' al' grenkost',
Ne s' nevoljnim, jesnim glasam,
Vse naj svira is krotkost'.
Tud' nigdar se ne pohvali,
Zhe kaj vbogajme delish;
De v' zhloveshki prasni hvali
Tam plazhila ne sgubish.

7.

Kdor le malo 'n skopo seje,
Bode tudi pizhlo shel;
Kdor obilno tukaj seje,
Bo v' obilnosti tam shel.
Bog bo shita dal obilno
In pravizhnost' sveti sad;
Mero polno ino filno,
Bote v' vfih rezheh bogat'.

8.

Revni sa to darovitnost
Bodo slo Bogá hvalil';
Vam duhovno rodovitnost
In veliko gnad sprofil'.
Njih serzé se slo rasfhiri
V' svet' lubesni proti vam;
Bog dobrote vam odmeri
Tukej ino v' vezhnost tam.

9.

Prebudímo se, kristjani,
Sa poshet' ta velik sad;
Vohernii nigdar isdani
Podelímo vbogim rad'.
To da grehov odpushtenje,
Mirno, savuplivo smert;
Oh obilno sveselenje
V' paradisha frezhnim vert'.

M o l i t u.

Sbudi, Bog, nam misli prave,
V' serzu prav svete sheljé,
De per nas po Tvoj' postavi
Revni kaj blagá dobé.
Oh bres Tebe dobro delat',
Hitro se vsi vtrúdimo;
Daj, de, sveti raj perdelat',
Zhafa ne samúdimo.

V' IX. Nedelo po Binfhtih.

Jesuf joka zhes Jerusalem ino zhes naf gresfnike.

1.

'S grehov blata vfi vftaníte,
Poslufhajte gresfniki!
'Svoje dushe operíte,
Kakor prav' spokorniki.
Glejte, Jesuf milo tozhi
Tolk folsá savoljo vas,
S' njim vam gresfhne ferza mozhi,
Dokler je pokore zhas.

2.

Jesuf prot' Jerusalemu
Jesdi 'n joka zhes to mest';
Tud' per gresfniku hod' memu,
Sbada sadufhéno vest.
Nehvaleshnik! fi posabil,
Kar t' je fkasal vsmilen Bog;
Al' te bode vezhno vabil
'S greha shaloftnih nadlog?

3.

Gresfnik! le prevdar' lepoto,
S' ktero te je Bog obdal,
De b' pokril pregreh framoto,
V' svetmu kerstu te j' opral.
Tí, o dusha, fi nevesta
'Svojga shen'na Jesufa;
V' vsih rezheh Mu bodi svesta,
Njem' prijetna, lepa vfa.

4.

V' Njemu bosh veselje jmela,
Shlahten stan, kraljevo oblast;
Mirno frezhno bosh shivela,
Vupala nebeshko zhaft.
Jesuf se je k' teb' perblishal
'S Svojga trona is nebes;
Lubesnivo te naspishal,
V' svetmu refhnimu telef'.

5.

Trava bode pokoshena,
Vender supet seleni;
Zhe nedolshnost bo sgublena,
Vse se v' tebi spremení.
Tí popred si prebivalshe,
Tempel svetiga Duhá,|
Ratafh pa pregreh sberalshe
In nezhistiga duhá.

6.

Jesuf vidi to nesrezho,
Vé, de ta nevarna pot
Pelje dusho v' vezhno jezho
V' smertne senze strashni kot.
On obzhuti v' ferz' teshave
In lubesni vse britkost':
Ker ne marafh sa dishave,
Ne sa Jesufa fladkost.

7.

Zhe posabi na otroka
Tud' bres milost' terda mat':

Ne posab' te boshja roka,
Zhe se hozhefh k' nji podat'.
Golobiza oplashéna!
Lubi gresfhnik polni ran!
Prid' nasaj domu sgublena;
Letaf faj, zhe nifi vln.

8.

Oh od tod Njegov' jokanje
Zhes Jerusalemsko mest'!
Vid' hudobnih dush konzhanje,
S' greham oblosheno vest.
Smert bo prifhla, te sfiskala,
Revesh, od ufih strani:
S' grosnim straham te navdala,
Ker sposnanja takej ni.

9.

Kupze ino prodajavze,
Jesuf 's tempelna spodi.
Tudi lakomne menjavze
Ker nezhaft se hifh' godí, a)
Hifha ta je sa molitu,
Jama ni rasbojnikov:
Takej Bog uflish' profitu
Shelnih ferz spokornikov.

M o l i t u.

Daj nam, Jesuf, isprofiti,
Kar je Tvoj' dobroti vfhezh;

a) tempelnu.

Daj naf s' gnado porofiti,
Tvoje vřmilenje dofezh'.
Skos perferzhno objifkanje
Daj, Gospod, zhes greh folsé;
Preden trupla bo rasdjanje,
Oh odpufi nam dolgé.

V' X. Nedelo po Binfhtih.

Od prevsetnosti.

1.

Kristijan! pogledaj dva zhloveka
V' tempel molit greřta oba;
Hudobnih prořhnja nima teka,
Le ponishnih ta veljá.
Gnuřoba je Bogú prevseten,
Gre od Njega bres darú:
Ponishen pak Mu je prijeten,
Opravizhen gre domú.

2.

Le kaj pomaga teb' bahanje?
O napuhnen Farisej!
Kaj greřhnikovo sanizhvanje?
Si sato kaj bol? povej.
Bogá sahval'fh, de nifi preřh'řtnik,
Al' krivizhen tolovaj;
Al' kakor je ta zolnar, greřhnik,
Vender prasen greřh nasaj.

3.

Glej, od framote ne pogleda
Grefhni zolnar na altar;
Sa gnado 'n milost prof' Ozheta,
Sgrevan se na perf' povdar'.
Takó je Farisej krivizhen,
Kar je bil, tud' bres mirú:
Ponishen zolnar opravizhen,
Gre vesel u Bog' domú.

4.

Gorjé tim, ktere prav posede
Al' prevsetnost, al' napúh,
Ofhabne misli in besede
Jim rodí hudoben duh.
Bog njih sberalisha konzhuje,
Korenine jim fushí,
Is sedesha jih ponishuje,
Gor' ponishne posadí.

5.

V' katermu se napúh sarase,
Kdor se hudobij ti sda:
Ta kople grosno kletvo na - se
Od pravizhniga Bogá.
Sazhetik ta je vfiga greha,
Naf od stvarnika odlozh';
Plazhilo je tam vezhna keha,
Satan, oginj, vezhna nozh.

6.

Kaj mislish? kaj si le dosdevash?
O pepel in semlje prah!

Si prasno zhaſt ſkerbnó perdevaſh;
Grefhnik! kje je boſhji ſrah?
Poſluſhaj ſveto prerokvanje
Zheſ prevſetno oblazhil'!
Zheſ to nemarno napravlanje,
Kaj ſe bode teb' ſgodil'?

7.

Raſtergal bom obleko drago,
Dal ſmerad nameſt diſhav;
Pobral bom tudi ſhenſko ſnago,
Pleſha bo na tvoji glav'.
Sramote polna bodeſh ſtala
Pred oblizhjam Jeſuſa;
Lepote prasne ſe framvala,
Smotena, ſgublena vſa.

8.

Shené! ve ſnago le jiſhíte
V' framoſhlivoſt', ne v' laſeh;
Se s' slátam, frebram ne obloſhíte
Sa veljavo per ludeh.
Le v' dobrih delih neſtrohlivoſt,
Shlahtni ſtan ſerzá mirú;
Duhá krotkoſt, poterpeſhlivoſt
Je lepota per Bogú.

M o l i t u.

O Bog! tí grefhnikam ſanaſhaſh,
S' tim pokaſheſh ſvojo mozh;

Hudobne le 's lubesni shtrafash,
'Shiba greh od nas odlozh'.
Svestó se na - Te sanesémo,
S' milostjo vse nas podpri:
K' oblubam Tvojim pertezhemo,
Vrata nam do njih odpri.

V' XI. Nedelo po Binshtih.

Greslnik je gluh in mutast na dushi.

1.

Tiruf, Sidon, frezhne mesta!
'Sreznho Galelejsk' morjé!
Blagor tebi (veta zesta!
Ker pò tebi Jesus gre.
Ves perluden se osira,
Vsmilen zhes use slabost';
Vse teshave nam odvera,
Daja 'Svojih gnad sladkost.

2.

Oh teshava zhes teshavo!
Vedno gluh in mutast bit';
Timú dela shalost pravo,
Kter ne more govorit'.
Jesus je na stran postavil
Glushiza in mutiza;
S' 'Svojim perstam ga osdravil,
In s' besedo: Efeta.

3.

Hitro so se vshefa odperle,
Revni glufhiz dobro flifh';
Se jesika svese sderle,
Govori, zhe kaj shelifh.
Zela truma se savsame,
Ker ta velik zhudesh vid';
V' boshji zhaft' se hitro vname,
Vsim ludem ga osnanit'.

4.

Tudi, greschnik, ti ne flifhifh,
Kar je prav, ne govorifh;
Kar te Bog vuzhi, ne smiflifh,
Le sa zhasno ves gorifh.
Jesuf te v' samoto pelje, a)
Ti b' ostal med svetam gluh;
Teb' da prasnike 'n nedele
V' zerkvi te vuzhi svet Duh.

5.

Skos to mnogo opravilo
Kashe Jesuf vernikam,
De vse dufhno osdravilo
Pride 's gnade greschnikam.
Ker s' besedo Jesufovo
Svetih sakramentov mozh,

a) te od shuma in veselja svetá odlozhi, de jmafh
zhas svoj revni stan premisliti; sizer bi boshjiga
vablenja nikol ne flifhal.

Zhísti dúsho gresíhnikovo,
V' dobrímu ga gnada mozh'.

6.

Le prevdari vse perloshnost',
Tolk nagibkov in dobrot!
S' tim te vodi le k' poboshnost',
Na shivlenja frezhno pot.
Bod' kristijan sa to hvaleshen,
Ponishuj svojga duhá,
De bosíh vezhih gnad deleshen,
In pregreha v' teb' nehá.

M o l i t u.

Bog! dobrota Tvoja seshe
Oh zhes nashe vse sheljé,
Nasíha vrednost mal' saleshe,
Tvoj' darovi nas redé:
Oh odpusti, kar nas stráshi,
'S ferza obshalujemo;
In perversi prošnji náshi,
Kar profit' ne vupamo.

V' XII. Nedelo po Bínshnih.

Od lubesni do blishniga.

1.

Prot' Jerihi, kristijan, poglej,
Nevarnost polno pot;

Kjer je ludi hudobnih kraj,
In tolovajov kot.

Popotnik! varno hodi,
Tí angel Varh! ga vodi,
Rasbojniki svoj rop sledé.

2.

Na enkrat zhes - nj planijo,
Kakó vfi va - nj puhté?

Nevsmileno ga ranijo,
Pol mertviga pušté.

Vse tiho sdaj pošlane,
Sbolé se njemu rane
Kdo kol mu jih obesal bo?

3.

Le hit', le hit', Samaritan,
Bolnik je slo rasbit;

Noben ne zhut' njegovih ran,
Ne far in ne levit;

Glej per bolniku temu
Bres milost greša memu,
Le hit', le hit', Samaritan.

4.

She pride tje Samaritan,
Do revnih milostliv,

V' raspoke vfi njegovih ran
Je olja 'n vina vlil.

Ga na oshtarijo spravi,
De se popolnim sdravi;
Oshtirju sadnizh ga srozhí.

5.

Zhefhena bod' lubesen ti!
Prav frezhne naf sturish;
Tvoj sveti shark naf doleti,
Takó naf posvetish.
'S serzá sbeshí smerslina,
Nastopi urozhina,
'Svetost' obzhutleje sadish.

6.

Do blishnih spolni to dolshnost,
Kristjan, le vsaki dan;
Pomagaj njemu v' vsak' britkost',
To bodi mu dolshan.
Nigdar se ne sgovarjaj,
Zhe morefh, ne prevdarjaj,
O bodi mu Samaritan.

7.

Ne béshi od nobeniga,
Zlo vsak je blishen tvoj,
V' neveri utopleniga
Opri, na stran mu stoj.
Lubesen je vesela,
Le dobro rada dela,
Prenese blishniga slabost.

8.

Ne lub' s' jesikam ga samó,
Ti lubi njega v' djanj';
S' besedo lubit' ni teshkó,
Teshkó je vmreti sa - nj.
,Se sdi sfer nemogozhe,

Al' Jesuf vender hozhe,
Kar 's milost je nam sturil, Sam.

9.

Lubíte se vfi med saboj,
Oh kakor sim Jest vas;
Nad tim sposna se joger moj,
Zhe brate lub' ta zhaf.

Lubesen da shiveti,
Sovrashtvo pa terpéti;
Zhe ga ne lubish, si vbijavz.

10.

Je padel v' grehe blishni tvoj,
O vsdigni ga 's teshav;
Slabost tud' hodi sa taboj,
Tí v' fre di si skushnjav.
Tak' s' blishnim poterpimo,
Povelje dopolnímo,
Katero nam je Jesuf dal.

11.

Nar vezh' sapovd v' postav' je ta:
Lub' zhes use Bogá;
Enaka tí je: Lub' 's ferzá,
Kot sebe, blishniga.
Takó bi vfi spolnili,
Kar so preroki vzhili,
Zhe b' se lubili med saboj.

12.

Kar hozhemo, de bi ljudje
'S lubesni nam sturil,

Vse njim sturimo, kar sheló,
In Bog bo dal plazhil'.
Vse sgóvore s - shenimo,
Lubesni se dershimo,
Od Jesufa srozhene nam.

M o l i t u.

De Teb' spodobno flúshimo,
Serz nashih gospodar!
Zhe hvale vredno shívimo,
O Bog! Tí dafh ta dar;
Pel' naf med tolk plasovam
K' oblublénim darovam,
Kjer vernim spolnifh, kar sheló.

V' XIII. Nedelo po Binfhtih.

Od opravizhenja grešnikov.

1.

Bod' zhefhena, o hvaleshnost,
Zir kerfhanfkiga serzá!
Tí nebesfhkih gnad deleshnost
Si naberafh od Bogá;
Ti's lubesni boshje svirafh,
In's lubesni blishniga;
Saflushenje nam ozirafh,
Lepi zvet ponishniga.

2.

Gledajte Samaritana,
Vernim sgled kerstjanskikh del:
Gnada boshja vam je dana, a)
Sdravje dushe ste prijel;
Torej Jesusa hvalite,
Skerbno premislujte to:
S' gnado boshjo, sastopite,
Gresnik opravizhen bo.

3.

Hitro sveti kerst opere
Vernim grehe in dolgé;
Vso gnufobo s njih pobere,
Svese greha odleté.
Sdaj po vezhim boshja gnada
S' zhasama nas prerodí;
Nam spokornih del naklada,
In pravizhne naredí.

4.

Zhe se hozhesh spreobniti,
Najdit supet mirno vest,
Gnado boshjo sadobiti,
Je potreba sópnj fhest.
Tridentinsko svet' sberalshe
Je vuzhilo vse takó,
De bosh najdel perbeshalshe
Savuplivo per Bogú.

a) v' f. kerstu.

5.

Perva stopnja *shiva vera*,
V' to, kar Bog je rasodel;
To pak vupanje podpera,
Ker je Bog sa nas terpel;
Grosa grešnika prepade,
Ojstre fodbje se boji;
On opušha vse navade,
V' fredi greha obstoji. a)

6.

Jesufovo saflushenje
Njemu daja *vupanje*,
De bo najdel odpushenje
Grehov in svelizhanje.
Dalej more saj *sazheti*
Lubit' zhes ufe Boga;
Le po Njemu hrepeneti,
In satret' sheljé svetá,

7.

Zhe pa lubifh bol ozheta,
Sina, hzher al' pa blagó,
Tudi se lubesen sveta
V' ferzu vnela teb ne bo.
Sam svet Pavel ga prekolne,
Kdor ne lubi Jesufa,
Del pravizhnosti ne spolne,
Je premagan od meša.

a) de po poti greha vezh naprej ne grešni

8.

V' peti stopnji sanizhuje
Grehe is ferzá britkost';
Le savol Boga shaluje,
Kjer je svirk use svetost'.
Sadnizh more fhe *skleniti*
Od pravizhnošt ne odpast';
Krish sa Jesufam nofiti,
Vedno v' dobrimu kaj rast'.

9.

Sdaj prevdar, keršhanska dušha,
Boshje gnade zhudo to;
Naredila grehov fušha
Tebi je ferzé terdó.
Gnada boshja vse premaga,
Grehov jezho rasvetlí,
Odjenuje vsa nesnaga,
Dokler dušho posvetí.

10.

Greshnik vedno v' grehu oštane,
Zhe ga Jesuf ne sbudí;
Al' te pota so nesnane;
V' grehe sajdemo sami.
Ti moshjé bi bli oštali
Gobovi vse svoje dni;
Zhe pomozh ne bli jiskali,
Bi ne bli osdravleni.

11.

O vi s' grehi oblosheni!
K' Njem povsdignite svoj glas;

Klizhte v' vupanju vterjeni:
Jesuf, Mojster vsmil' se nas!
Vsi pravizhni skup sposnajte
Gnade boshje sveto mozh;
Brumno se po Njem ravnajte
Dokler se vam dan napozh'. a)

12.

Vera vam je pomagala
Opravizhenje dobit';
Le bodíte, kakor skala,
In ne dajte se rasbit'.
Terdno v' svetmu boju stojte,
Vam sa vezhno krono gré;
Njega klizat' se ne bojte,
Lubi bratje in sestré!

M o l i t u.

Vezhni Bog! daj nam 's lubesni,
V' veri, v' vupanju prav rast';
De b' osdravlen' od bolesni,
Tebi pel' veselo zhašt.
Daj lubiti vse postave
Predobrotnih Tvojih vust,
Vod' nas varno na vishave,
Grehe milostliv odpust',

a) dan vezhniga shivlenja.

V' XIV. Nedelo po Binfhtih.

Od zhasnih fkerbí.

1.

Ve fkerbí! le stran beshíte,
K' me takó nadleshvate;
Bolezhine odloshíte,
Me prevezh obteshate.
Moder to samó poterd':
Prav prevdar', nikar ne fkerb'!

2.

Tud' nefrezham se ne brani,
Bog previdi in prevdar';
Vidil bosh, de On te ohrani,
Le obvupaj tí nigdar.
Bog je dal od sgorej dol',
Vdaj se Njemu in Ga mol'.

3.

Bog bo teb' pogospodaril,
On je dober Ozhe nash;
In ohranil, k' te je vstvaril;
S' tim se vselej potolash'.
Le Bogá se prim' svestó,
Bod' vesel, ne fkerb' takó.

4.

Nehaj she ferzé topiti,
Bog prav dobro vid' tvoj krish,
Tí ga moresh rad nositi,
On pomaga; kaj jezhih?

On tolash' in govori:
Le sanef' se na - Me tí.

5.

Mifli v' svojimu terplenju:
Nizh, kar Bog da, ni hudó;
Krishe nosi v' tim shivlenju,
Vselej to terpel' ne bo.
Kar pa nimash, prof' Bogá;
On je Ozhe, in ti da.

6.

Glej, kakó fkerbí sa tize,
Ker na polj' ne delajo;
Sa vse lilje in zvetlize,
Zhe lih nizh ne fhivajo.
Une so nafitene;
Te lepó oblezhene.

7.

Le ne fkerb', kot ajdje snajo,
Kakor, de b' Bogá ne blo;
Sej Ozheta otroz' posnajo,
Vse od tod je nam doshlo.
Do stvarí vsih ima kluzh,
Da po temi svetlo luzh.

8.

Zhe se kaka rezh permeri,
Ne shaluj, Bog dopustí;
Stanoviten bodi v' veri
In kerfhanfski zhednosti.
On ves dober gospodar
Svojih ne posab' nigdar.

9.

Zhe tud' brumen sad oflane,
Sej oflane, kar je ref; a)
Zhe hudoben zhes - nj plane,
Sej to vidi Bog's nebef.
Kmalo sodbo Bog sturí,
Le pozhakaj bres fkerbí.

10.

Dershi fe svestó refnize,
Zhe fe tud' pogresne svet;
Kakor Noe v' fred krivize,
Tí ne nehaj prav shivet'.
Bog pomaga, vupaj va - nj,
Shivi v' svet' lubesni sa - nj.

11.

Le ne boj fe, dusha draga,
Sej ne mahash tje v' en dan;
Glej, tvoj Jesuf vse premaga;
Vedno le v' refniz' oflan'.
Stur' dolshnost, ne boj fe nizh,
Bog bo sa - te opasal mezh.

12.

Po Njegovih shiv' besedah,
Ak' bi teb' sa glavo fhlo;
Na - nj poglej v' vsih potrebah,
Ozhe lub' otroke slo.
Zhe fe semlja tud' odpre,
Tebe vender ne poshre.

a) brumnosti mu nobeden ne more vseti.

13.

Kadar hudiga kaj pride,
Mifli: Bog tak' hozhe jmet';
Sadnizh se na dobro side,
Vuzhi se voljné terpet'.
Sveti naj ti vere luzh,
Bog fkerbí, in da pomozh.

14.

Teb', Gospod, zel tek shivlenja,
Vse kar ímam, isrozhim:
De takó fe, v' fred svarjenja,
V' shivi veri podvuzhim.
Vari mene v' grehe past',
De bo Tvojmu jmenu zhasht.

M o l i t u.

S' vednim vsmilenjam obvari
Svojo zerku tù na svet',
S' možhno gnado gospodari,
De ne bomo v' mresho vjet'.
Kar nam shkoduje, odpod',
V' sveti raj nas verne vod'.

V' XV. Nedelo po Binshtih.

Sdihleji matere katolíhke zerkve zhes greslníka.

1.

Kje bom spet dobila a)
Mojiga finú,

a) Shalovanje evangelske vdove.

Ker se bom vernila
Shalostna domu?
On je bil tak' lubi sin;
Oh ti shalosten spomin!
Kam jest revna mat'
Hozhem se podat'!
Kje si lub' otrok!

2.

Ozhe naj je lubil
'S praviga ferzá;
Kmalo si ga sgubil,
Pustil je oba.
Kdo me sdaj svesélil bo?
K' mojga fina ven nesó;
V' temni globozhin'
Bode leshal' fin:
Meni je sa vmret'.

3.

Jest sim bla vesela,
K' mi je rekel mat'!
Kar sim le shelela,
Mi je sturil rad.
Svenil je, kot roshe zvet'
V' filni urozhin' po let';
Oh gotov' je to
Sklenjeno takó,
De je mogel vmret'.

4.

Mati milo tozhi
Shalostne folse;

Zhuda, de ne pozhi
Od britkost ferzé!
Kdo kol tako mozh imá?
De shivlenje mertvim da;
Slifhim, de en Sam,
Jesuf imenvan,
Sna letó sturit'.

5.

Tud' zhes naf se joka
Ena dobra mat';
Konza ni nje joka,
Naf obshalovat'.
Mat' katolska zerku je,
Ta naf lub' otroke vse,
V' grehe smo sashli,
Al' spelani bli;
Greh je dusna smert.

6.

Pole, jest udova
Jokam v' timu stan',
Mene shaloft nova
Pèzhe nozh in dan.
Moj' finovi vsi lepi
V' greha flushnost so sashli;
V' grehe se podal',
Mene sanizhval',
Shli so v' Babilon. a)

a) v' mesto grosovitnih hudobij.

7.

Jest fim jih lubila,
Sebe ne takó;
S' tesho jih sredila,
Sdaj jih vezh ne bo.
Jest sdihujem le na tleh;
Bog! perpeli supet jih
K' men' na pravi dom;
Varvala jih bom
Skerbno Teb' na zhaft.

8.

Bog je dal nam gnade
In velik' dobrot,
De kristjan ne pade
Is te voske pot.
Tam otrozi stradajo,
Tukej jih pa zhakajo
Shlahtni Jesufov'
S-hraneni darov';
Kdo jih bode vshil?

9.

Torej ne zhudite
Se nad mano vi!
Shalofni bodite
S' mano snanzi vfi,
In povsdignite Svoj glas
K' nashmu Bógu, profim vas:
Ti jih 's greha sbud',
Gnado jim ponud',
Dokler je fhe zhasf.

10.

Vslishana 's svetisha
Vupam bit' takó,
De zvetela hifha
Nam k' veselju bo.
Supet bomo vfi vesel',
Njemu skupej hvalo pel'
Kakor angeli
In svetniki vfi
Nad spokorniki.

11.

Bod' vesela dviza
In preluba mat'!
Jesusa desniza
K' teb' otroke vab'.
Mi otroz' se vernimo
K' tebi v' sklepu terdnimu;
Peli nas na pot:
Ktero Jesus hod',
Svesti Shenin tvoj.

M o l i t u.

Naj se ozhifhuje
Tvoja zerku sdaj,
De ne omaguje,
Jesus! mozh ji daj.
Daj ji takshino terdnost,
V' kateri raste vsa svetost,
Daj ji dober dar,
Kot okó jo var'
In k' nebesam pel'.

V' XVI. Nedelo po Binfhtih:

Od bolesni.

1.

Jesik moj se spodtikuje,
Grosa trese serza glas;
Oh moj duh ves omaguje,
Tesho dela vsaki las: a)
Zhe premislím vse darove,
Ktere Bog da 's visozhin,
Ker rosi nam gnade nove
V' fredí filnih bolezhin.

2.

Prah is pot vihar pobere,
'S drevja slo perrafhen list,
Mozhne svese nosh rasdere,
In slató se v' ognju zhist'.
Glej takó tud' nas kristjane
Zhíst' bolesen in britkost,
Nam sazeli dushne rane,
Vshivat' da miru sladkost.

3.

Moj kristjan! le ne posabi,
Kadar ti možnó sbolish,
K' febi mafhnika povabi,
De se vredno spokorish.

a) Se bojím sodbe savoljo gnad, kterih prav ne
obernem.

Dušhno hrano bo pokasal,
Jesufa ti bode dal;
S' svetim oljam te pomasal,
Savuplivo bošh saspal.

4.

Tud' poklizh' osdravlenika,
Vbogaj, kar ti rekel bo;
Prof' Bogá vsih pomozhnika,
On osdravi tud' teló.
Vse skerbi svetá odloshi,
V' boshjo voljo se podaj,
Bolezhine ojštri noshi
Reshejo sa sveti raj.

5.

Blagor vam; perludna drushba,
Kter' bolnike opravlate!
S' to Bogú prijetno flushbo
Vezhne shaze spravlate.
Tud' se bodete navseli
S' tim lubesni do Bogá;
V' bolnih Jesufa sprijeli,
Kter' plazhil' obilno da.

6.

Kar ste v' Mojmu jmen' sturili
Bolnimu nar manjšhimu,
To ste Meni posodili
Povrazhvavzu vašhimu.
Vi ste dali premoshenje
Streho 'n pošljo Meni v' last:
Nate sdaj sa to shivljenje,
Vsih sladkosti polno zhašt.

7.

Le savupajte bolniki
V' svoj bolesni na Bogá;
K' Njemu shalošni jetniki
Povsdiguje vfi duhá:
Vflifhi Ozhe, proshno mojo
V' tih teshavah, k' jih terpim,
Poshli meni gnado tvojo,
V' bolezhinah se topim.

8.

Mozh telefá me populsha,
In meso se bran' terpet';
Smamlena vfa moja dusha
Je sazhela smert shelet'.
V' Tvojo mozh, Gospod savupam,
V' svojo flabo mozh pa ne;
Tvoja mila roka s' kupam
Gnado v' flab' ferzé dajè.

9.

Kolkor bol terdnost telefá
Od bolesni oflabí;
Tolko bol Bogá 'n nebefa
Duh po vupanju sheli.
Sej namešt telefne hifhe,
Ktera kmal' poderta bo,
Bomo najdli tam selifhe
Bres trohlivost per Bogú.

10.

Kratka 'n lohka je teshava,
Zhe se nam tud' teshka sdi,

Gori zhaka vezhna flava,
Kjer telo se prerodi.
Sej na to, kar je na svetu
V' sveti ver' ne gledamo;
Po dobrotah per Ozhetu
Savuplivo segamo.

11.

Torej, bratje, porošimo
Suhe serza vsaki dan;
V' shivi veri prenesimo
Bolezhine hudih ran.
Hozhmo s' Jesufam shiveti,
Priti gori v' svet' nebó:
Moremo na krishu vmreti,
Tamkej vse dopolnen' bo.

M o l i t . u .

Tvoja gnada naj nas varje,
Vedno profimo, Gospod!
Kakor luzh presvetle sarje
Naj pred nam, sa nami hod',
De b' fkerbel' sa dobre dela
V' svet' ponishnost' in krotkost',
Hisha slata nas sprijela
'S te doline vsih britkost.

V^o XVII. Nedelo po Binfhtih:

Od lubesni boshje.

1.

Verni povsdignite ozhefa,
Zerku she gleda na vas;
Brumno odprite ufhefa,
Poslufhat' materni glas.
V' veri pokashe nam boshjo lepoto,
S' vukam odjemle duhovno flepoto;
Lubiti Bogá isrozhuje
Is ferza in zeze mozhi.

2.

Silno veliko lubesen
Skasal je milofliv' Bog;
Dufham osdravil bolesen,
Poplazhal sa grefhnike dolg.
Mir in vefelje 's lubesni isvira,
Boshje samere mogozhno rasdera,
Naf k' angelov zhaft' povifhuje,
Nam kashe nebefhke rezhi.

3.

Boshja lubesen ogreje,
Semljo 's shivlenjam navdá;
Svesde na vfokim rafhhteje,
In fonze s' plemenam obda.
Ifkra je shiva in duhu perpeka,
Vlezhe 'n potegne k' nebefam zhloveka;
V' nji Kerubim, Serafim plava,
Le Satan, k' jo nima, terpi.

4.

Ak' bi jesike govoril
Angelov ino ludí,
Vedil in snano vřim řturil
Vře, kar se v' natori godí;
Ako bi 's vere řneshnike preřtavlal,
Revesham shivesh, obleko perpravlal;
Je prasna pořvetna veljava; a)
Lubesen tim' zeno deli.

5.

Krotka vřa in sanashliva,
Vedno le dobro shelí,
Jesna ni, ne nevořhliva
Reřnize se rasveřelí.
Drugih krivize pa s' voljo prenařha,
Svedit reřnizo ponishno popařha;
Vře verje in proři, ker vupa
Prijeti dobrot od Bogá.

6.

Bog je takó ta řvet lubil,
De je dal řvojga řinú,
Kterga je nekđaj oblubil
Zhloveku tak' ranenimu;
Jesuf je řklenil ná krishu řhivlenje,
Vernim pomaga řjegov' sařlushenje;
Sđaj supet is milořti kupa
Darove in gnade nam da.

a) Vře to bres lubesni do Bogá nima ne zene, ne vřednořti.

7.

Brumni kristjani! ljubímo
Jesufa 's zelga ferzá,
Radi sapovdi dershímo
Poterjen' od svetga Duha
V' kerstu se j' gnada po ferzu rasilila
K' dobrimu gresfníke vse prerodila;
Po veri postavo spolnimo,
Kristjani! sej to ni teshkó.

8.

Torej se varimo greha,
Smertniga sela mozhi,
Boshja prijasnost preneha,
Ker gresfnik jo vreden vezh ni.
Le, ker je gresfniza možno lubila,
Je odpufhanje vseh grehov dobila.
Svesto ga vsi tukej ljubímo,
Perpravleno tam je nebó.

9.

Starshi! otrokam srozhujte
Vse, kar nam Bog sapové,
Vedno jim sapovedujte,
Naj brumno v' lubesni shivé;
Tudi per jedi, na potu, per delu,
Sjutrej in svézher, k' se bode vam sdelo, a)
Otrozi! Bogá mi ljubimo;
Vse mine, le Bog, ta ne bo.

a) Opominovajte otroke k' brumnim shivlenju.

M o l i t u.

Satan naf slo napeluje,
Tebe shaliti, Gospod!
Nafha terdnost omaguje,
Ti var', de naf, Tvojih, ne smot'.
Vshigaj nam ferza do Tvojga veselja,
Noter sapisfi vse svete povelja,
Deb' Tebe svesto se dershati,
Te v' zhistimu duhu lubil'.

V' XVIII. Nedelo po Binfhtih.

Od mirú po odpushtenih grehah.

1.

Gospod! daj sveti mir
Nam, ker na - Te vupamo;
Milost zhes naf rashir',
'S ferza k' Teb' sdihujemo.
Preroki so oblubili,
De Bog se rad usmili;
Rekli so meni: Pojdemo v' hisho,
V' hisho Gospoda; v' tim' veselishu
Najdem popolnoma mir.

2.

Mirú pa ti kristjan,
Po kterim hrepenish,
In zerku profi sa - nj,
Bres pokore ne dobish.

„Serzé, pregrehe niva,
Nigdar mirú ne vshiva;
V' brumnimu duhu roshze poganja, a)
Dufhi prijetnost da bres nehanja;
Pridi she k' meni svet mir.

3.

Savupaj verni fin!
Teb' so grehi odpushten';
„Studenzi bolezhin
Milostlivo samashen'.

Al' Judje so memrali,
Preklinja, tak' so djali.
Niso vuzhili poti te prave,
Tud' ne zhutili greha teshave,
Jesufa svete oblast'.

4.

Sdaj rezhe bolnimu:
Vstani, svojo posljo vsem'!
Per sdravju polnimu
Vedno Moj' besed' verjem'.
In mnoshze so se sbale,
Bogú vso hvalo dale.
Greshnik! oblezi britko shalvanje!
Blagor je timu, kdor odpushtanje
„Svojih pregreh sadobi!

5.

Zhe ref se spokorish,
„Svojih grehov zhish spovesish;

Tud' gnado sadobish
In domú potroshtan gresht.
Glej shiba, roka 'n šrela a)
Je nad taboj vitela;
Tud' rasshelenje boshjiga obrasa
Tréfilo te od dushniga mrasa;
Sdaj je to sginilo štran.

6.

Bolesen dela šrah,
Lišt shumezhi te plashí;
,Serzé nikol per gmah', b)
Poshelenje te dushí.
Pred tabo smert britkosti,
Sa tabo pak ojštrosti; c)
Oginj s' plemenam, shtrafinge vezhne
Martrajo filno vselej nefrezhne;
Zhlovek! sdaj peklú se vbran'!

7.

Zhe Jesufova oblast
Grehe tebi odpustí;
Tí bodesh boshja last,
Vshivash supet mir vestí;
,Svet Duh te navdihuje,
K' nebesam napeluje,
,Smertniga sela groso preshenesh,
Butaro krishov serzhno sadenesh;
V' vupanju hodish naprej.

a) dokler greh delash, te vse to plashí. b) Kolikor
bol poshelenju pervolish, tolko huj je. c)
ktere te per sodbi zhakajo.

8.

Odjenja mozh savés,
Ktere v' grehih te dershé;
Odjenja tud' saref
Mozh duhov, k' u té preshé.
Savupanja sdravilo,
Svelizhanja plazhilo
Dufho povsdigne na perutnizah,
Kjer se v' nebesfhkih zhištih sladzhizah
Svoleni she veselé.

9.

Bod' torej prav vesel,
Sbrisan je pregreh spomin;
Glej supet te je vsel
Jesuf 's grosnih bolezhin.
'Svoj svet' teló ti daja,
S' refhno kervjó napaja;
Dufha Ga prejme, shiviga vshiva;
V' tebi vezherja, v' tebi prebiva.
Hvali Ga, hvali kristjan!

M o l i t u.

Prot' tebi naj serzé
Hrepení vřim grefhnikam,
Do Sebe vse sheljé
Jesuf! Tí povsdigni nam.
Mesó se nam upera,
De gnada naf podpera.

Sveto veselje Tvoje dobrote
V' raju sladkosti dušne toplote
Kasal bo vezhnosti dan.

V' XIX. Nedelo po Binfhtih.

Od nebeshke svatovshine.

1.

O lubi fhotóri,
Na Tvojih Gospod, selenjavah!
Presveti zhaštítliivi dvori
Na vezhnih planjavah!
Moja dušha gor' sdihuje,
Od sheljá se povsdiguje;
Serzé in teló
K' shivim Bogú
V' svate nebeshke priti shelí.

2.

Gospod! Tí f' is milost'
Sapuštíl zhaštítliivi sedesh,
Sgublene naš is nevoshlivošt'
Popolnoma refhish.
Nisi revnih naš posabil,
K' shenitvanju vse povabil;
Apostelni vsi
Hlapzi so bli
Jude 'n neverne klizat poslan'.

3.

O svete nebesa
Vse polne sladkosti in veselja!
Povsdigni ti vernim ozhefa
Samaknena shelja!
V' vezhnim miru je pozhitik,
Bres strahu dobrot ushitik;
In tam per Ozhet'
Vezhno shivet'
Jesufa gledat', duh koperni.

4.

Nash Jesus pogerne
Poklizanim miso veselo;
Prijasno se k' svatam oberne
Sa brumnosti delo.
Tam so trume Kerubinov,
Bres fhtevila Serafinov,
Duhovi svetli,
Svatje lepi
Vfak je v' lubesni boshji ushgan.

5.

Kaj moti vas svatje!
K' vezherji fhe nozhete priti?
Prislave, kupzhije, o bratje!
Nehajte lubiti:
Hlapze ste gerdó vmorili,
Jeso kralja rasdrashili;
Poslal bo vojskó,
Vas bo takó
Rekel pobiti, mesto poshgať.

6.

Sdaj hlapzi poslani
Gredó ven na zelt is - hodisha;
Glej dobri 'n hudobni vpelani,
In polna je hisha.
Kralj med njim zhloveka vidi,
K' svatov oblazhila nima;
V' vunajne temé
S' njim sapové,
Kjer bo fhkripanje vezhno s' sobmí.

7.

Britkost je sadela
Oh Jude povablene svate;
In smert je bres milost' poshela
Te lublene brate. a)
Ker preroke so pregnali,
Jesufa pa v' smert isdali,
Bres vere shivé,
Smotene ovzé,
Ludstvam pa vera Jesufa svet'.

8.

Premislimo bratje!
Nevredni 's nevernih odbrani!
Po milost' poklizani svatje!
Smo verni kristjani.
Grehe v' folsah operímo,
Sa lubesen prav fkerbímo,

a) Judov v' Jerusalemu pomorjenih je bilo enajst sto
tavshtent.

Bodímo le vſi
V' veri svestí
Vezhno vezherjo hozhe nam dat'

M o l i t u.

O frezhni svetniki!
Vi ſvatje Gospodove hiſhe!
Vi vidte per misi veliki
Prezhíſto ſvetiſhe!
Bog! sadershke nam odsheni,
V' naſhe ſerza gnado deni;
Daj vernim proſtoſt,
Sveto krotkoſt,
Svatovſhno vezhno v' ſvetimu raj'.

V' XX. Nedelo po Binfhtih.

Navuk" po Evangelju.

1.

Sashenímo glaſ jesika
Danef, jutri, vſaki zhaſ;
Oh ſposnajmo, de velika
Miloſt boſhja je do naſ.
Naſ ravná s' obilno frezho,
K' ſebi, vzhaſu pa s' nefrezho.

2.

Timu finu da bolesen,
In Ozhet' savupanje;
Tudi vero in lubesen
Skos telefno sbolshanje.
Vera fina in kraljizha,
Ker je shiva, isvelizha.

3.

Bog takó tud' s' nami dela,
Zhe smo Njega sapustil';
De b' se vera v' nal unela,
Mi se k' Njemu spreobernil'.
Dufho osdravlja tud' nefrezha,
Sguba al' slabost pezhezha.

4.

To nam David sam sprizhuje:
Dobro meni je, Gospod!
K' me nadloga ponishuje;
Varh in vuzhenik mi bod'.
Tvoja shiba naj perpele
V' zerku ludstva prav vesele.

5.

Kadar nam sbolí shivina,
Voda shito potopí:
Tozha, vojska in dragina
Nafhe grehe pokorí;
Se pregreham odpovejmo,
Vsih prav zhisto se spovejmo!

6.

Svojih bratov ne dolshimo,
Bog je to poslal zhes nas,
Jese na - nje ne dershimo,
Miren naj bo nash obras.
Blagor nam, zhe nas ponisha
Bog na to al' uno visho.

7.

Tebi naj serzé ne vpade,
Zhe tud' naglo ne dobish,
Bog perpera le saklade,
De bol profish, hrepenish.
Glej, savupnost teb' darove
Dol' rosi in gnade nove.

8.

Gospodarji! gospodinje!
Dajte poslam lep isgled:
Varite skerbnó drushine
V' flabo drushino sajít'.
Zhujte, ker je vam srozhená,
De ne bode pogublena.

9.

Brumni! rad svestó molíte,
Sramoshlivi in krotki
H' sakramentam perstopíte,
Boshja zhasť naj v' vas gori.
Kdor skerbí sa svoje nima
Ta je vero tud' satajil,

M o l i t u.

Vezhni Bog! o milost skashi,
Odpushtanje nam dodel',
Svojo jeso potolashi,
S' fzetim miram rasvesel',
De bi zhistost sadobili,
Tebi bres strahú flushili.

V' XXI. Nedelo po Binshtih.

Od lubeseni do sovrashnikov.

1.

Kaj je teshji, kot lubiti
Svojiga sovrashniká?
Mu samere posabiti
Is lubesni do Bogá?
Zhe naturo flabo vprasham,
Te sapovdi ne posná;
Zhe sovrashnikam sanasham,
Me pa drashi smeh svetá.

2.

Kaj je flajshi, k' odpustiti
Timu, k' naf po krivim zhert'?
Ga popolnoma lubiti,
Rakor Jesuf, zlo do smert',
Serd, togota in mashvanje
Je nevernimu krepost:

Milost, mir in sanafhanje
Pelje verniga k' svetost'.

3.

Kaj pomaga tebi jesa,
Ker sovrashtvo she dersish?
Veden oginj dusho pesa,
She po nozhi v' mir' ne spish.
Seb' sturish nar vezh' nefrezho,
Odpushtanja ne dobish;
Milost boshjo, vezhno frezho
Najdesht, ako odpuishtish.

4.

Kar je teb' sovrashnik sturil,
Tiga v' ferz' nikar ne nos';
Jesuf je takó govoril:
She Boga sa njega prof.
Misli: Sej ne ve, kaj dela!
Ozhe milostliv' odpušt';
Ker slabost Ga j' prehitela,
To naj slishti 's tvojih vust.

5.

Tud' se spomni na dolgove,
Kar Bogú si ti dolshan;
Vsaki dan perdevash nove,
Kaj bo enkrat, moj kristjan!
Ti dolgovi so pregrehe,
Tolko tavshent jih sturish;
Torej pojdesht v' vezhne kehe,
Ako bratu ne odpuishtish.

6.

Majhno je dolgá shtevenje,
Raven hlapez mal' dolshán;
Pride v' jezho in terplenje,
Poterplenja ni vezh sa - nj
Kak' bo tebe Bog pogledal,
K' terdovratnost tvojo sve?
Vse hudó si brat' naredil,
She pred tvoje ozhi ne sme.

7.

Kam je jesa perpelala
Kajna perviga finú?
Kakshin sad bo tebi sdala
Jesnim' in sovrashnimu?
Kakorshna bo nasha mera,
Naj bo dobro al' hudó;
Tak' vuzhi nas sveta vera,
Tudi Bog povernil bo.

8.

Zhe se bodesh pa premagal,
Lazhnimu dal pit' in jest'; a)
V' vsak' potrebi mu pomagal,
Njega bode pèkla vest.
O sherjavza filno pezhe,
Milošt pa sovrashnika;
Ta sturí, de sam pertezhe,
K' sprav' desnizo teb' podá.

a) lazhnimu sovrashniku.

9.

Hozhefh enkrat ti v' nebefa

Priti, lubi moj kristjan:

Rad' odperaj voljne vſhefa

Tim beſedam vſaki dan.

Tvoj' darovi in molitve

Svunej ſprave ſo ſa nizh;

Tvoje zhednoſt' prasne 'n plitve,

Sveta zene ſgine prezh.

M o l i t u.

Var' Goſpod', ſvoje druſhine

S' plajſham vedne miloſti,

Zhe le Tvoja bramba mine,

Niſmo od teshav proſti.

De bi v' dobrimu ſluſhili

Tvojmu jmenu tû ſveſtó,

De bi enkrat tam dobili

Nam namenjeno nebó.

V' XXII. Nedelo po Binſhtih.

Od hinavſhine ; po Evangelju,

1.

Povſdigni ſe zhes prasen ſvet,
Luba duſha moja!

Po Bógu ſazhni hrepenet',
On je frezha tvoja.

Na semlji so hinavzi,
Poštave prasni bravzi,
Ktere Jesuf zhert'.

2.

Hudobne ferza 'n njih sheljé
So Bogú gnufoha,
Njih vušta vedno govore
Lash in nesvestobo.
Svijazha njih jesika
Je strafhna in velika,
Sapa daja smert.

3.

Vuzhil je Jesuf boshji Sin
Svetlo pot refnize;
Svetó je mosh tolk bolezhin
Shivil v' fred krivize;
Bolnike rasvesélil,
K' je sdravje jim dodélil
Ozhe vñih firot.

4.

Je prav, so Mu hinavzi djal',
Dazjo dat' zesarju?
Tud' dazje dnar Mu pokasal
In napif na dnarju.
V' njih ferzih Jesuf bere
Nastave modro sdere,
Zhudno jim rasfod'.

5.

O blagor timu, kter ni bil
Na hinavzov potu!
,Se med hudobnim ni mudil,
Vbogat' jih ni hotel!
Njih fedesh je prekleti,
Na njemu ne fedeti,
Vari se, kristijan.

6.

Pravizhen, pravjo, nam nasprot',
,Sodi nafhe dela;
,Sturimo, de ga bode 's pot
Nafha mresha vsela.
S' svijazham ga vjemimo,
Lefá mu v' kruh denimo,
Bo 's med naf pobran.

7.

Vi prasne fklepe delate,
Gadov rodovina!
Na oginj derva devate,
To bo bolezhina!
Pravizhne Bog ohrani,
Od vas odstop' na strani,
In se smeja vam. a)

8.

Gospod se kmalo rasjesi,
Palizo povsdigne;

a) savoljo vafhe nesrezhe.

K' masha vanju vam, vi greshniki,
Vsim stvarém pomigne;
Te Svoje pak isreshe
Is vashe skrite mreshe,
In jih refhi Sam.

9.

Gospod! u stiskah ves leshím,
Greschnik me pomaka;
Pomagaj, k' Tebi perbeshím,
Revesh na - Te zhaka.
Le k' Tebi se satezhem,
Teb' Ozhe, toshim, rezhem:
Bod' mi pomozhnik!

M o l i t u.

Bog! perbeshalshe in pomozh!
Proshnje zerkve vflisfi;
Sazhetnik brumnost! daj nam mozh,
S' gnado nas objisfi.
Te prosimo s' shivo vero,
Daj nam obilno mero,
Kar Te zerku prof'.

V' XXIII. Nedelo po Binfhtih.

Jesuf da dusfi Svoj mir.

1,

Preshlahtno, sladko 'n svet' veselje
Jesuf dusfi da;
Dopolni njene filne shélje,
S' Sabo jo navda.

Ta sveta fladkost
Odshene britkost,
Mirne vetrove,
Svete godove
V' Jesufu dufha dobi.

2.

Prefrezhen vifhiz savuplivi?
Jesuf gre s' taboj;
Tvoj' hzheri, roshi raszvetlivi
Da shivlenje koj.
Tud' bolno shenó
S' nadloshno kervjó,
Ker je verjela;
De bo prijela,
Mojster osdravit' hití.

3.

Ker On u hisho vifhza pride,
Godize spodí;
To deklizo sa roko prime,
'S spanja jo sbudí.
Zhe Njega shelifh,
Po Njem hrepenifh,
Mirno Ga jifhi
V' vifhiza hishi; a)
Mnoshze fhumezhe vezh ni.

4.

Bres Njega ti le v' grehe sajdesf,
In ne snafh domú;

a) V' samoti, ne med svetam.

Preluba dufha! tù ne najdesf
Shlahtniga mirú. a)
O Jefuf! le hit'!
Me fkorej refhit';
'S dufhne pufhave
V' Tvoje difhave
Tvoja nevesta sheli.

5.

Od sheje 'n truda omagujem,
V' ti velik' fuhot';
Is globozhine k' Teb' sdihujem
V' shaloftni famot'.
,Sovrashi me svet,
,Skerbí me shivet';
Mir bom jifkala,
Nigdar nehala,
Hribe 'n doline pefhla.

6.

Saftonj jifhesf mirú nevesta,
Zhe obhodifh svet;
Ni kraja, ne vafi, ne mefta
Sa ta fveti zvet.
Jest dober pafir
Dam ,Svojim prav' mir;
Pridite k' Meni
Vfi sapufheni
Tù fo ftudenzi mirú!

a) ,Stanovitniga mirú, nar manj ga bosh najdla v'
grehu.

7.

O pridi mir presvet' in slajshi
Ko prekladki med!
Ti si zhes semlje fhaze drajšhi,
O svetnikov jed!
V' sapovdih svesti
In zhiste vesti,
Terdni v' ponishnost'
Sajmejo 's milost'
Brumni od tiga daru.

M o l i t u.

Gospod! odpusti sadolshenje,
Vsi Te profimo,
Daj, Svojim ludstvam sves refhenje,
Ktere nosimo.
Kakó nas teshi,
Kar greh naloshi!
Tiga je dosti,
Daj se she sprosti,
De nas bo milost obfhla.

V^o posledno Nedelo po Binshtih.

Od sodniga dneva.

1.

P rosim te, o zhlovek, milo,
Pusti enkrat svet na stran;

Misli, kaj se bo godilo
Na prestrašni sodni dan.
Spomni se, kaj bo pred sodbo,
In po sodbi še naprej?
Svet bo shtrafan sa hudobo,
Gresnik pa na vekomej

2.

Glej, na neb' in semlji kmalo
Zhudesha o gresnik ti!
Sonze bo temno postaló,
Luna bode kakor kri.
Strašne iskre bjo letele
Po vsm' svetu zhes in zhes;
Svesde bodo otemnele,
Padle doli od nebes.

3.

Tak' potref bo in gromenje,
De se bode trefil svet;
V' morju bo valov shumenje;
Gresnik! takrat bo trepét!
Vsa sverina bo tulila,
V' vod' na fuhim tud' takó;
Ne bo jedla, ne bo pila,
Le sdihvala bo v' nebó.

4.

Oginj is nebes bo stajal
Kamne, skale in goré;
Urozhino od sebe dajal
Zhes lesove in poljé.

Mertvi! hitro vſi vſtānite,
Angel boſhji klizhe sdaj,
Mersle grobe ſapuſtite,
Pejte k' boſhji ſodb' naprej.

5.

Vſe meſó bo hitro vſtalo,
Vſi na enkrat bodo tam;
Snamnje ſe bo perkaſalo,
Svetli krish pred Kriſtuſam.
Kriſtuſov' obras bo ſtráſhni,
Greſhnik! kaj boſh tam pozhel?
Pogubleni bodo pláſhni,
Kdo jih bode v' varſtvo vſel?

6.

Vſi na enkrat bodo vpili:
Padite goré zhes naſ;
Bote nam obras ſakrili,
Ve doline! ſkrite naſ!
Glej k' framoti rasodeti
Bodo tvoji grehi tam,
K' niſi tel ſerzá odpreti
Sgrevano pred maſhnikam.

7.

Morebit' ſe greſhnik ſmejáſh!
Tebi to v' ſerzé ne gre;
Grehe po navadi delaſh,
Meniſh, Bog ſa to ne vé?
K' bo pregreha te obſula,
V' ſvoj' framoti bodeſh ſlal;
Kadar ſodba bo minula,
Bo ſgublenim Jeſuſ djal:

8.

Poberite se prekleti,
V' vezhen oginj pejte sdaj;
Tamkej morete goreti
Vselej in na vekomej.
Oh preshalostno lozhenje!
Ozhe pojde od finú;
Mosh bo fhel od svoje shene,
U nebó, ali v' pekel.

9.

Tam se lozhjo od Ozheta
Otrozi, bratje in sestré;
Tud' Gospod od svojga kmeta
V' shalost al' veselje gre.
Vidli bodo pogubljeni
Jiti svolene v' nebó:
Njih pa zhaka bresn' ognjeni,
Kjer bo dusha in teló.

10.

Verna dusha spremishlujesh
Ta prestrafhni sodni dan;
Oh presodi se, al' pojdesh
Takrat tje na desno stran?
Kaj je torej teb' sturiti,
Zhe v' pregrehah she shivish?
Sdaj jih moresh sapustiti,
De tam vezhno ne gorish.

11.

Greshnik! rezi sdaj sa mano;
Milost prosim te, Sodnik!
Sej sposnam svestó pred Tabo,
De fim velik Tvoj dolshnik.

Bog! odpušti meni grehe,
S' Tvojo gnado me obdaj;
Var' me priti v' vezhne kehe,
Pel' me varno v' sveti raj.

M o l i t u.

Nafhe ferza vse sašpane
S' gnado sbúdi, vezhni Bog!
De sapovdam Tvojim vdane
Donesejo sveti sad.
De v' lubesni bol gorezhi
Od obilnih tih dobrot,
Bi dosegli v' vezhni frezhi
,Sveti raj, per Teb' Gospod!

Od S. Nedele.

1. **P**ovsdigni glas zheshenja,
Zhlovek, na vishave!
Povabi krog stvarjenja,
De 's hvaleshnost' prave
Boga zhaštla bode stvar
Sa sledni milostlivi dar;
,Spodobi se sa kralja
Vedna zhašt in hvala.
2. Al' semlje gospodarju
Je potrebno vedno,
De blisha se k' altarju
Ga zhaštiti vredno.
V' nedelo morefh pa kristijan,
Sakaj ta je prav sveti dan,
,Sosebno Ga moliti,
Sa dari hvaliti.

3. Per luzhi tiga dneva
Je nebó poštalo;
Zhíft' angel she prepeva
„Stvarniku vſo hvalo.
„Svetloba bodi! bodi dan!
Pobegni nozh in tema ſtran!
In luzh je ſaſvetila,
Vſe rasveſelila.
4. „Skos Jesufa reſhenje
Supet ſmo dobili
Na kríſhu ſvet' ſhívlenje,
Kterga ſmo ſgubili.
Ta dan je On premagal ſmert
Je vſtal is groba tam na vert';
Ozhake je íspelal,
Verníkam k' veſelju.
5. Ta dan ſo jogri bili
V' duhu prerojeni;
„Svetga Duhá dobili,
V' Njemu raſſvetléni.
Nameſt' ſabote ſo ſvolil',
Nedelo v' ſvet' ſpomín terdil'
„Stvarjenju, odreſhenju
Ino poſvezhenju.
6. V' nedelo ſgodej vſtani,
Jesufu ſe ſrozhi;
Ker On te tud' ohrani
Míloſtliv' po nozhi.
Ga moli 's zeliga ſerzá
Povſot, u zerkvi in domá;
Sveſtó tí v' boſhji híſhi
„Sveto maſho ſlíſhi.

7. Duhovno opravilo
Serza povsdiguje;
Svet' Jesufov' jedilo
Verne posvezhuje.
V' refnizi k' Njemu se osri,
Boshji besed' ferzé odpri;
Sgovarjanje nemarno
Dufhi je nevarno.
8. H' kerfhanfkiemu navuku,
K' litanijam hodi;
Dershíno poshli k' vuku,
In otroke vodi.
Svezhér raslagaj in sprafhuj,
K' lubesni boshji napeluj.
Nedele lepo zvetje
Naj bo sveto petje.
9. Vse, kar se ne spodobi,
Nimafh tí sturiti;
Nasproti je podobi
Boshji v' teb' zhaštiti.
Kupzhija, jigra, del' in smeh,
Pijanost, boj in kar je greh,
Ognufi le nedelo
Brumnim tak' vefelo.
10. Ta dan telo pozhiva,
Dufha zhes-nj zhuje;
Od madeshov se vmiva,
K' Bogu povsdiguje.
Tak' sbéshi stran fladnost mesá,
In vse, kar obteshí duhá;
Nezhísta vudov svesa
V' peklu vezhno pesa.

11. Odverni, Bog, shkodlivo,
 Zeli dan naš vari;
 Serzé teb' dopadlivo
 Profmo, nam ustvari,
 De bomo peli vsi v' en glas:
 Bod zheshen vezhni Bog od naš!
 V' nebefih prav veseló
 Vezhno daj nedelo.

K a s a v i z.

- I. *V' pervo nedelo v' Adventu.* Od Jesufoviga
 perviga in drugiga prihoda na svet . . . 3
- II. *V' drugo nedelo v' Adventu.* Perprava na
 Njegov prihod je pokora . . . 7
- III. *V' tretjo nedelo v' Adventu.* S. Janes in
 osnanovavzi besede bošije . . . 10
- IV. *V' zheterto nedelo v' Adventu.* Sdihvanje
 po prihodu Jesusa Kristusa . . . 13
- V. *V' nedelo pred novim letam.* Veselje vernih
 nad prihodam Jesusa Kristusa. . . 16
- VI. *V' nedelo po novimu letu.* Joshef s' Marijo
 beshi pred Herodesham; kristjan pred gresht-
 no perloshnostjo . . . 18
- VII. *V' pervo nedelo po Ss. treh kraljih.* Du-
 sha shelno jishe Jesusa v' dolini solis. . . 22
- VIII. *V' drugo nedelo po Ss. treh kraljih.* Na-
 vuk od s. Sakona . . . 25
- IX. *V' tretjo nedelo po Ss. treh kraljih.* Od shive vere . . . 29
- X. *V' zheterto nedelo po Ss. treh kraljih.* Od
 terdniga savupanja soper maloserzhnost . . . 31
- XI. *V' peto nedelo po Ss. treh kraljih.* Sakaj
 so hudobni na svetu? . . . 34
- XII. *V' shesto nedelo po Ss. treh kraljih.* Zhud-
 no Bog varje katolsko zerku. . . 37
- XIII. *V' nedelo Septuagesima.* Od poklizanja
 in svolenja vernih . . . 41
- XIV. *V' nedelo Sexagesima.* Od boshje besede . . . 44

XV. <i>V' nedelo Quinquagesima ali pustno nedelo.</i>	Od dušne slepote grešnika	49
XVI. <i>V' prvo nedelo v' postu.</i>	Od premagvanja skušnjav	52
XVII. <i>V' drugo nedelo v' postu.</i>	Jesufovo spremenjenje na gori naš spomni na veselje v' nebesih	56
XVIII. <i>V' tretjo nedelo v' postu.</i>	Shalostni stan kristjana, kter se v' stare grehe poverne	59
XIX. <i>V' zheterto nedelo v' postu.</i>	Spremišlovanje boshjih dobrot	63
XX. <i>V' tiho nedelo.</i>	Od terdovratnosti nespokorjeniga grešnika	66
XXI. <i>V' zvetno nedelo.</i>	Gloria, laus & honor; pred zerkvenim vratmi	70
XXII. <i>V' zvetno nedelo.</i>	Kaj shegen lesá poméni	71
XXIII. <i>V' velko nedelo.</i>	Od Kristusoviga od smertí vstajenja	74
XXIV. <i>V' belo nedelo.</i>	Shege in oblube s. kersta	77
XXV. <i>V' drugo nedelo po Velikinozhi.</i>	Jesuf naš dober pastir	81
XXVI. <i>V' tretjo nedelo po Velikinozhi.</i>	Opominvanje k' poterpeshlivoſti v' vupanju vezhniga veselja	84
XXVII. <i>V' zheterto nedelo po Velikinozhi.</i>	Po Evangelju	87
XXVIII. <i>V' peto nedelo po Velikinozhi.</i>	Od savuplive prošnje	90
XXIX. <i>V' sheſto nedelo po Velikinozhi.</i>	Pravlanje sa s. Duha	93
XXX. <i>V' Binſhtno nedelo.</i>	Sveta pergodba danashniga dneva	96
XXXI. <i>V' prvo nedelo po Binſhtih.</i>	Super grehe jesika	98
XXXII. <i>V' drugo nedelo po Binſhtih.</i>	Od sladkoſti svete vezherje, ali od s. Obhajila	101
XXXIII. <i>V' tretjo nedelo po Binſhtih.</i>	Pastir Jesuf jiſhe sgubleno ovzo — grešnika	104
XXXIV. <i>V' zheterto nedelo po Binſhtih.</i>	Od ponishnoſti	107
XXXV. <i>V' peto nedelo po Binſhtih.</i>	Navuk od jese	110
XXXVI. <i>V' sheſto nedelo po Binſhtih.</i>	Po Evangelju — zerkvene shege	114
XXXVII. <i>V' ſedmo nedelo po Binſhtih.</i>	Od kerſhanſke modroſti	117

XXXVIII.	<i>V' osmo nedelo po Binshtih.</i>	Vterdi- te si s' dobrimi deli svoje svelizhanje . . .	120
XXXIX.	<i>V' deveto nedelo po Binshtih.</i>	Jesuf jo- ka zhes Jerusalem ino zhes naš gresfnike. . .	124
XL.	<i>V' deseto nedelo po Binshtih.</i>	Od prevsetnosti . . .	127
XLI.	<i>V' enajsto nedelo po Binshtih.</i>	Gresfnik je gluh in mutašt na dušhi	130
XLII.	<i>V' dvanajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od lu- besni do blishniga	132
XLIII.	<i>V' trinajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od opravizhenja gresfnikov	136
XLIV.	<i>V' šternajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od zhasnih skerbi	141
XLV.	<i>V' petnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Sdihleji matere katolske zerkve zhes gresfnike. . .	144
XLVI.	<i>V' shestnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od bolesni . . .	149
XLVII.	<i>V' sedemnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od lubesni boshje	153
XLVIII.	<i>V' osemnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od mirú po odpushtenih grehih	156
XLIX.	<i>V' devetnajsto nedelo po Binshtih.</i>	Od nebeske svatovshine	160
L.	<i>V' dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Navuk po Evangelju . . .	163
LI.	<i>V' eno in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Od lubesni do sovrashnikov	166
LII.	<i>V' dva in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Od hinavshine po Evangelju	169
LIII.	<i>V' tri in dvajseto nedelo po Binshtih.</i>	Je- suf da dušhi svoj mir	172
LIV.	<i>V' posledno nedelo po Binshtih.</i>	Od sodniga dneva . . .	175
LV.	Od s. Nedele		179

P o m o t e

St. 45.	šht. 6.	v. 6.	beri hvaleshne.
58.	10.	2.	- sedesham stale.
72.	6.	4.	- Hisho
103.	2.	2.	- mutašt.

